

ועד "חיילי בית דוד" - בית משיח, 770

שער השליחות

קבלת פני משיח צדקנו

יוצא לאור לקראת 'כינוס השלוחים' ה'תשע"ו
יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מ"ל:

איגוד תלמידי הישיבות

ישיבת תות"ל המרכזית, בית משיח - 770

770 EASTERN PARKWAY NY, U.S.A.

TAL. 347-850-2770 FAX. 04-6974225

נערך ע"י:

ועד חיילי בית דוד

בית משיח, בית חיינו,

770 איסטערן פארקווי, ברוקלין, נ.י.

להערות ותיוונים, או להצטרפות לרשימת הדיוור בדוא"ל:
vaad770@gmail.com

לתרומות והקדשות

ארה"ק - 072.224.4200 | חו"ל - 770.893.9489

שער השליחות
קבלת פני משיח צדקנו

פתח דבר

ב"ה

אל אחינו התמימים, אנ"ש והשלוחים שיחיו

בעמדנו בפתיחתו של 'כינוס השלוחים העולמי' - לאחר חצי יובל שנים מאז השיחה הידועה מהנשיא והמשלה, כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א - "ועדיין לא בא", הרי ברור לכל שמחובתנו "להתדבר ביחד ולקבל החלטות טובות על מנת לקיימן בפועל, כיצד לבצע את השליחות המיוחדת של הזמן שלנו: קבלת פני משיח צדקנו",

אשר על כן הננו מוציאים לאור קובץ מיוחד - **"שער השליחות - קבלת פני משיח צדקנו"** ובו: **"הדבר היחיד שנשאר לעשות"** - קטע מדבר מלכות ש"פ חיי שרה תשנ"ב, הכינוס האחרון לע"ע בו זכינו לשמוע את המשלה, מתווה ומניח את היסודות, לעבודת השליחות בתקופה זו - להכין את העולם לקבל פני משיח צדקנו.

"היו שלוחים ולכו כבשו את העולם!" - פניני שיחות ומכתבים מיוחדים, המבטאים וממחישים במקצת את יחסו המיוחד של הרבי שליט"א מה"מ לכינוס ואסיפתם של שלוחיו הנאמנים, בארה"ק ובארה"ב.

כתב יד קודש - בענין ההתנהלות בין כמה שלוחים במקום אחד.

"כינוס השלוחים העולמי הראשון" - תיאור ימי הכינוס העולמי, הראשון במתכונת זו.

"יחי המלך" - סקירה ראשונית וייחודית על כתיבת והדפסת הספר "יחי המלך" על ידי הרב שד"ב וולפא, ומתארת ונותנת לקורא מעט מן ההבנה על השינוי ביחסו של הרבי מלך המשיח שליט"א בנוגע לפרסום זהותו של משיח, אם בתחילה היו דברים שהיו בגדר "שאינן הזמן גרמא" וכדו' הנה בהמשך השנים זכו אותם דברים עצמם לברכתו הקדושה והסכמתו המלאה.

"אליעזר, שליח הראשי לפדן ארם" - מאמר הגות מרתק מאת א. אברהם.

"השלוחים מקבלים את מלכותו של המשלה" - יומן משנת "הגילויים" תשנ"ג, בו ניתן להבחין איך שדווקא השלוחים קלטו את העניין, שה - "איינציקע זאך" עכשיו הוא פשוט קבלת המלכות של מלך המשיח, והפיכת העולם כולו להיות במעמד ומצב של "עמדו הכן כולכם" לקבל את פני הרבי מלך המשיח שליט"א נאו ממש.

הוספה - מכתב מיוחד שנכתב בשנת תשנ"ג ע"י אחד השלוחים, מכתב המתאר את האווירה המיוחדת, האירועים השונים, הציפיה להתגלותו של הרבי. המכתב נדפס בפרסום ראשון.

מתוך אמונה ובטחון שהוצאת קובץ זה לאור אכן יפעל את פעולתו, ויהיה "המכה בפטיש" להבאת הגאולה האמיתית והשלימה, תיכף ומיד, נאו ממש!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ועד חיילי בית דוד

770, בית משיח, בית חיניו

ימות המשיח, יום ה' כ"ג מר-תשנ"ו ה'תשע"ו
שנת הקי"ד להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
ברוקלין נ.י.

תוכן עניינים

5 | פותחין בדבר מלכות

תפקידו של שליח בדור השביעי

7 | פניני שליחות

פניני שיחות בקשר עם "כינוס השלוחים"

13 | מאוצר המלך

התנהלות במקום השליחות - כתב יד קודש

14 | הכינוס הראשון

תיאור חי מהכינוס בתשמ"ח

20 | יחי המלך

עבודת השליחות לקבל פני משיח

32 | מאמר הגות

אליעזר שליח ראשי לפדן ארם

39 | יומן תשנ"ג

נזכרים ונעשים

50 | הוספה

הדבר היחיד שנשאר ענשיו בעבודת השליחות!

"צריך לצאת בהכרזה ובהודעה לכל השלוחים, שעבודת השליחות ענשיו ושל כאו"א מישראל מתבטאת בזה - שיקבלו את פני משיח צדקנו. כל הפרטים בעבודת השליחות של הפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, צריכים להיות חדודים בנקודה זו - ניצד זה מוליך לקבלת משיח צדקנו"

יג. בזה גופא - שזה שייך לכינוס השלוחים בכל שנה ושנה - נתוסף החידוש בשנה זו במיוחד, בקשר של עבודת השליחות עם "שלח נא ביד תשלח", השליחות של משיח צדקנו: דובר לעיל (סעיף א), שכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו הודיע, שכבר סיימו את כל עניני העבודה, וכבר עומדים מוכנים, "עמדו הכן כולכם", לקבלת פני משיח צדקנו.

כפי שרואים זאת (כמדובר כמה פעמים) גם בכך, שבמאורעות העולם נתקיימו כמה סימנים על הגאולה, החל מהסימן (בילקוט שמעוני) ש"הגיע זמן גאולתכם", מזה ש"מלכיות מתגרות זו בזו", בפרט במדינות הערביים [כולל - מה שראו בימים אלו, שבמה שכונה "ועידת השלום", הם הודיעו שהם מוכנים לוותר על כל הענינים למען "שלום" כביכול, ובפועל נתברר ש"לא דובים ולא יער" ! ואכ"מ].

וכבר נתקיים הסימן של השנה שעברה - ה'תשנ"א ר"ת ה' תהא שנת נפלאות אראנו, ובהוספה בשנה זו - והולך ונמשך - ה' תהא שנת נפלאות בה, (ו)בתוכה - שזה (הנפלאות) נעשה המהות והתוכן והנשמה של השנה.

ורואים בפועל איך שהתקיים ה"ילחום מלחמת ה'" וינצח בכמה וכמה ענינים - ודוקא מתוך מלחמה של שלום. ונצחון הוא גם מלשון נצחיות, קשור עם הגילוי של "נצח": נ' - גילוי שער הנו"ן, צ' - שנת הצדי"ק (כפי שבנ"י קראו לשנה זו) וח' - הגילוי של משיח צדקנו, הקשור במספר שמונה (שמונה נסיכי אדם).

מזה מובן, שמאחר שהשלוחים עומדים כבר מזמן לאחר מילוי התחלת עבודת השליחות בהפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, ומזמן לאחר אמצע עבודת השליחות, עד שכבר סיימו את השליחות (כהודעת נשיא דורנו הנ"ל), ואעפ"כ עדיין לא באה בפועל ממש הגאולה האמיתית והשלימה – צריך לומר, שעדיין נשאר משהו לעשות כדי להביא את הגאולה בפועל.

והוא: ע"פ הידוע ש"בכל דור ודור נולד א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל", "א' הראוי מצדקתו להיות גואל וכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו", וע"פ הודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, השליח היחיד שבדורנו, המשיח היחיד שבדורנו, שכבר סיימו את כל הענינים – הרי מובן, שמתחיל להתקיים ה"שלח נא ביד תשלח", השליחות של כ"ק מו"ח אדמו"ר. ומזה מובן, שהדבר היחיד שנשאר עכשיו בעבודת השליחות, הוא: לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש, בכדי שיוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל ישראל מהגלות!

. . יד. מזה באה ההוראה בפועל שיש להוציא בעומדנו עתה בהתחלה ובפתיחה של "כינסו השלוחים העולמי":

לכל לראש – צריך לצאת בהכרזה ובהודעה לכל השלוחים, שעבודת השליחות עכשיו ושל כאו"א מישראל מתבטאת בזה – שיקבלו את פני משיח צדקנו.

כלומר: כל הפרטים בעבודת השליחות של הפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, צריכים להיות חדורים בנקודה זו – כיצד זה מוליך לקבלת משיח צדקנו.

. . והכוונה בפשטות היא – שמכינסו השלוחים צריכים לבוא ולהביא החלטות טובות כיצד כל שליח צריך להתכונן בעצמו ולהכין את כל בני' במקומו ובעירו וכו' לקבלת פני משיח צדקנו, ע"י שהוא מסביר את ענינו של משיח, כמבואר בתשוב"כ ובתושבע"פ, באופן המתקבל אצל כל אחד ואחד לפי שכלו והבנתו, כולל במיוחד – ע"י לימוד עניני משיח וגאולה, ובפרט באופן של חכמה בינה ודעת.

והיות שזוהי העבודה בזמן הזה, הרי מובן שזה שייך לכאו"א מישראל, ללא יוצא מן הכלל.

(משיחות ש"פ חיי שרה ה'תשנ"ב - כינסו השלוחים העולמי - מוגה. תרגום מאידית)

"היו שלוחים ולכו וכיבשו את העולם ביהדות!"

א

קטעי שיחות נבחרים המבטאים את יחס המשלח - כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לשלוחיו הנאמנים ול"כינוס השלוחים" השנתי והמסורת

אלבום השלוחים

בכדי לחזק עוד יותר את האחדות הגלוי, ממשית ותמידית בין השלוחים - הי' כדאי להדפיס קובץ בתור מזכרת נצח ל"כינוס השלוחים העולמי", והקובץ יכלול: תמונות מכל משתתפי הכינוס, כולל - ממשפחתם ובני ביתם, מדור מיוחד מחידושי תורה (מ"עכ"פ) אחדים ממשתתפי הכינוס, נקודות מהעניינים שדוברו בעת הכינוס, ובמיוחד ההחלטות טובות שקיבלו בשעת מעשה, ובקשר עם שנת הארבעים - כדאי לכלול שם עניינים (דברי תורה) והחלטות בקשר לשנת הארבעים, כש"קאי איניש אדעתי דרבי".

עיי"ז שכל שליח וגם אשתו וילדיו* יהי להם קובץ זה למזכרת-נצח, ויסתכלו שם מזמן לזמן - ה"ז יוסיף עוד יותר באחדות בין כל המשתתפים, וגם יוסיף תוספת חיזוק בכל עבודתו של כל שליח במקומו הוא, בראותו את התמונות ובקראו את הכתבות ובהזכרו על הכינוס כשכולם היו יחד, כאיש אחד בלב אחד, כל השלוחים במטרה אחת כדי למלאות שליחותם בתכלית השלימות.

* וגם קטני קטנים - שהרי כשיגדלו יראו הקובץ ותמונתם, וזה יוסיף חיות בעבודתם באופן ד"גם כי יזקין לא יסור ממנו".

"מחלוקת" - היפך כל הענין של המשלח

אין לו להראות לכל שמכיון שהוא שלוחו כמותו של נשיא דורנו שהנשיא היא הכל, ביכלתו ח"ו ל"דרוך" על אחרים ועל כל העולם, ובבואו למקום מסויים בתור שליח, ובידעו - לעצמו עכ"פ - שהוא שליח של נשיא דורנו, ביכלתו ח"ו להצר ולזרוק אחרים, ולפעמים גם כאלו שהיו שם לפניו, לעורר מחלוקת וכו', הנהגה כזו מהוה שינוי בהחלט (מ(רצון) המשלח והתוצאה כנ"ל, וד"ל.

(משיחת ש"פ תולדות תשד"מ)

כינוס השלוחים שייך אלי אישית

נתחיל שלא כסדר הרגיל, עם הענין המבואר בזהר והערות אאמו"ר, בקשר ובשייכות ל"כנס השלוחים" שמתקיים בשבת זו.

ובהקדמה ש"כנס השלוחים" שייך גם אלי באופן אישי, שכן גם אנכי "שליח" של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.

(משיחת ש"פ חיי שרה תשמ"ו)

לא להיות מונח בגריסים שבמרק

ולכן צריך להכריז בפני כל היהודים, ובמיוחד בפני תלמידי תומכי תמימים אותם חינוכו רבותינו נשיאינו והדריכום (ומסרו את נפשם על כך) שיצאו ל"מלחמת בית דוד" להביא את משיח צדקנו, ושיגדלו להיות עסקני ציבור ושלוחים: היו שלוחים ולכו וכיבשו את העולם ביהדות!

ואין הדבר תלוי אלא ברצון - לא להיות מונחים בגריסים שבמרק ("פערל גרויפען"), אלא בפנינים אשר על הצואר (פערל אויפן האלדז) כפתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר.

(משיחת ש"פ חיי שרה תשמ"ז)

אוהל שרה - בית חב"ד

כמובן חיפשתי איזה רמז אודות "בית חב"ד" גם בפרשה זו, והוא פסוק מפורש "ויביאה יצחק האהלה שרה אמו", וכפרש"י שהי' אהל כזה ש"נר דלוק מע"ש כו' וברכה מצוי' כו' וענן קשור על האהל".

ובזה הוראה גם אודות הרחבת בתי חב"ד הקיימים מכבר, כמו בנדו"ד שיצחק הביא את רבקה "האהלה שרה אמו", ובאהל זה פעלה ש"יהי' נר דלוק כו' ועאכו"כ שבמקומות אלו שעדיין אין להם בית חב"ד - שיש להקים בית חב"ד חדש.

(משיחת ש"פ חיי שרה תשמ"ז - בלתי מוגה)

הרבי ממן את החובות

ולפעמים הרי זה מהדאגות הגדולות ביותר של השלוחים והדבר מפריע לקיום השליחות בפועל, וכדי להסיר חלק מדאגות אלו, באה ההצעה - ומפקחין על צרכי ציבור בשבת:

השלוחים שימסרו (במחלקה המיוחדת שתקבע לזה) דו"ח ברור על הגרעון הכספי שלהם (עד ראש חדש כסלו זה, או ראש השנה לחסידות הבע"ל) באישור של רואה חשבון יקבלו בלי נדר, "יתן" (מקופה מיוחדת), עשרה אחוז (מעשר) מהגרעון, "ויחזור ויתן" - חצי מתשעים האחוז* כהלואה למשך ארבע או חמש שנים, החל מראש חדש כסלו שנה זו.

בקשר ובשייכות
ל"כנס השלוחים"
שמתקיים בשבת זו

ובהקדמה ש"כנס
השלוחים" שייך גם
אלי באופן אישי, שכן
גם אנכי "שליח" של
כ"ק מו"ח אדמו"ר
נשיא דורנו.

וכרגיל בכגון דא ימסרו גם המחאות (טשעק'ס) על ההלואה, החל מהתשלום הראשון, לא יאוחר מראש חדש כסלו תשמ"ט, והשני - עד ר"ח כסלו תשנ"ג, תשנ"א, תשנ"ב, או תשנ"ג (לכל היותר).

ויה"ר שתהי' זו התחלה טובה בכינוס השלוחים, שעיי"ז יתוסף יתר הצלחה בכל הענינים שידונו בכינוס, ועוד ועיקר תוספת הצלחה בקיום השליחות בפועל, כאו"א במקומו.

* ולהעיר מהשייכות לתשעים שנה מהתייסדות ישיבת תומכי תמימים (תרנ"ז-תשמ"ז) שתלמידי התמימים הם הם השלוחים. וכידוע השיחה דכל היוצא למלחמת בית דוד כו' בקשר לתפקיד ושליחות התמימים.

(משיחת ש"פ תולדות תשמ"ח)

השליח האמיתי - אליהו הנביא

ועוד והוא העיקר שתיכף ומיד זוכים לבואו של השליח האמיתי, "הנה אנכי שולח לכם את אליהו הנביא" שמבשר על ביאת משיח צדקנו, ויתירה מזה שמשח צדקנו לא ממתין לביאת אליהו הנביא, אלא בא ביחד עמו וכאו"א מאתנו בתוככי כלל ישראל נעשה שליח, להודיע לעצמו לבני ביתו ולכל הסביבה כולה, ש"הנה זה (משיח צדקנו) בא, מראה באצבעו ואומר זה".

(משיחת ש"פ תולדות תנש"א - בלתי מוגה)

ב

קטעי מכתבים אותם שלח כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בקשר עם "כינוסי השלוחים" שהתקיימו בארה"ק, בהם נהג הרבי לצטט את נוסח ההזמנה ולפרש את פרטיה על פי פנימיות הענינים

ירושלים - "שחבורה לה יחדיו", עושה כל ישראל חברים

בנועם קיבלתי ההודעה ע"ד קביעות זמן כינוס השלוחים הרביעי בירושלים עיה"ק, קרית מלך רב, ביום הראשון, פרשת "כי תעשה הטוב והישר".

כינוס הרביעי - אשר בל' הכתוב: יהיה כל פריו קדוש הילולים להוי'. בירושלים - עיר שחבורה לה יחדיו, שהוא עושה כל ישראל לחברים. בירת ארה"ק - דשם דווקא מציאות ציבור אמיתי. **ביום הראשון** - שהוא בדוגמת יום אחד דמע"ב, שהקב"ה יחיד בעולמו. פ' כי תעשה הטוב והישר - כוונת ומטרת השליחות.

(תשמ"ג)

חיפה - הר הכרמל - ב"פ הוי' הוא האלוקים

בנועם קיבלתי ההודעה ע"ד קביעות זמן כינוס השלוחים החמישי... ביום הראשון פרשת "כי תעשה הטוב והישר", מחרת כ"ף מנחם אב בהמשך ליום ההילולא הארבעים של הרה"ג והרה"ח המקובל מוהר"ר לוי יצחק זצ"ל, בבית הכנסת המרכזי הר הכרמל דרך הים 10 חיפה.

הר הכרמל - ב"פ ה' הוא האלוקים, תשובה. דרך הים - מים שאין להם סוף. 10 - העשירי יהיה קודש. חיפה - קורין המגילה גם בט"ו כי היא ספק מוקפת חומה.

וי"ל ע"ד הרמז בפרשת מסעי (בגלות) ויעל וימת שם בשנת הארבעים (לפי שנה זו - תשמ"ד) בחודש החמישי. **דבית הכנסת המרכזי** - מרכז דכמה ביה"כ ומרכז ע"ד מעלת כלל גדול לגבי כלל סתם. **הר הכרמל** - ב"פ ה' הוא האלוקים, תשובה. **דרך הים** - מים שאין להם סוף. 10 - העשירי יהיה קודש. **חיפה** - קורין המגילה גם בט"ו כי היא ספק מוקפת חומה.

(תשמ"מ)

קרית גת - תות"ל, שכל השלוחים תלמידיה

בנועם קיבלתי ההודעה ע"ד קביעות זמן כינוס השלוחים השישי בארצנו הקדושה... **"ביום השלישי שהוכפל בו כי טוב לס' תמיד עיני ה"א בהמרשית שנה ועד אחרית שנה, ערב כ"ף מנחם אב** - יום ההילולא של הרה"ג והרה"ח המקובל מוהר"ר לוי יצחק זצ"ל,

בישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש, רחוב אליהו הנביא 5 קרית גת".

בישיבת תומכי תמימים - שכל השלוחים תלמידיה (בנ"י). אלי' הנביא 5 - הבא לקרב (עדות בסופה), וראה לקו"ת ס"פ פנחס בנוגע לחמשה. קרית גת - אתהפכא דאל תגידו בגת (שמואל ב א,כ) שתהי קרית מלך רב.

(תשמ"ה)

צפת - עבודה באופן פנימי

בנועם קיבלתי ההודעה ע"ד קביעות זמן כינוס השלוחים השמיני בארצנו הקדושה.. "בבית "לוי יצחק" (ע"ש אביו של יבחל"ט כ"ק אדמו"ר שליט"א) ישיבת חב"ד ליובאוויטש צפת עיה"ק ת"ו.

השמיני - מספר המזכיר ומעורר על תכונות השמיני אשר על בני' לעשותו עצרת תהי' לכם. בש"ק - המאחדת את כל בני' ומסוגלת להקהילם לתומ"צ ובפרט בשנה זו שנת השמיטה. וביום הראשון - הנקרא בתורה אור, ובה עצמה בפתח דבריך יאיר, יום אחד שלא הי' בעולם אלא אחד, ונמשך בכל הימים שלאחרי זה ע"י אשר "אתה הראת לדעת כי הוי' הוא האלקים איל עוד מלבדו". לס' כי תעשה הטוב והישר - שזוהי כוונת ומטרת השליחות לפעול בכאו"א מבנ"י ארץ חפץ דה' אלקינו, שיוכר בו תמיד אשר עיני ה"א בו בגלוי. בבית - לפעול התיישבות וקביעות. ישיבת חסידי חב"ד - שהעבודה בכל הענינים האמורים היא באופן התיישבות (כנ"ל) וחסידותי, לפנים משורת הדין וחודרת באופן פנימי, ונקבעת (בית) בכל פרטי הכחות דחכמה בינה ודעת, כולל ובמיוחד הפצת פנימיות התורה, כפי שנתגלתה בתורת חסידות חב"ד, "תפרנסון" באופן של הבנה והשגה בחב"ד שבנפש. ליובאוויטש - ע"ש ענין האהבה ("ליובא" - בשפת המדינה ההיא), היינו שהעבודה דהפצת התורה והיהדות חדורה באהבת ישראל ואחדות ישראל. צפת עיה"ק ת"ו - המפורסמת במעלות שבה, ובפרט בנוגע להגאולה, אלי' קיווינו כל היום ומצפים, שאז ת"ו.

(תשמ"ז)

מגדל העמק - מגדל דוד שושנת העמקים

בנועם קיבלתי ההודעה ע"ד קביעות זמן כינוס השלוחים השנתי ה"ב בארצנו הקדושה, ביום הראשון לס' כי תעשה הטוב והישר, כ"ד מנחם אב - בהמשך ובסמיכות לכ"ף מנחם אב - יום ההילולא של הרה"ג והרה"ח המקובל מוהר"ר לוי יצחק זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע אביו של (יבלח"ט) כ"ק אדמו"ר שליט"א בישיבת "תומכי תמימים ליובאוויטש מגדל העמק".

בישיבת תומכי תמימים - ע"פ מה שנאמר "תמים תהי' עם הוי' אלקיך". ליובאוויטש - ע"ש ענין האהבה ("ליובא" בשפת המדינה ההיא) היינו שהעבודה דהפצת התורה

והיהדות חדורה באהבת ישראל ואחדות ישראל. מגדל העמק - ומזכיר ומעורר וממשיך מתואר כנסת ישראל ועם ישראל (מגדל דוד, שושנת העמקים) ועי"ז בכל אחד ואחת מהם שיהי' כמגדל גו' צווארך.

(תנש"א)

ליובאוויטש - ע"ש ענין תאחבת 'ליובאיי' - בשפת המדינה החיאה, חיינו שחעבורה דחפצת התורה
 ויחידות חדורה באהבת ישראל ואחדות ישראל,

דרך העצמאות -

מגדל העמק - אגידה אלקינה...
 יי"ה... קאס'ר העמק צמחה

ויח"ר שיקיימו שליחותם בשלימות המתאימה לפעולות חבאות לאחרי החלטות הכוללות ומוסיפות
 (כחציווי להעלות בקודש) על החלטות הקודמות, וכציווי יום הכינוס - יום ראשון, יום אחד, שאין
 בעולם (כל בניו) אלא רשות יחידו של עולם.

הגהת הרבי למכתב בקשר עם "כינוס השלוחים" השנתי במגדל העמק

יומן שנת הקהל תשמ"ח

כינוס השלוחים העולמי

הראשון

עד לתשמ"ח היה הכינוס השנתי שנערך בתאריך זה מיועד אך ורק לשלוחים מרחבי ארה"ב וקנדה, אך בכינוס בשנת תשמ"ז הורה הרבי שלשנה הבאה יערכו את הכינוס בצורה "עולמית" ויוזמנו כלל שלוחי המלך להסתופף בד' אמות של המשלח.

יום שישי כ"ח מר חשון

כבר מאתמול, אך בעיקר במשך הלילה האחרון, ובמשך היום החלו להגיע לחצרות קודשנו המוני שלוחים מכל רחבי תבל לרגל "כנס השלוחים העולמי" שיחול ביום השבת קודש הבעל"ט והמשכו בימים ראשון ושני שלאחריו.

לקראת שבת קודש לבש בית המדרש - 770 פנים חגיגות במיוחד כשמכל עבר רואים את שלוחי המלך, חלקם לומדים דבר מה, וחלקם נפגשים בהתרגשות עם ידידים משכבר הימים...

כשעה בערך לאחר כניסת השבת נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לתפילת "קבלת שבת" בזאל הגדול, הצפיפות של תשרי והשמחה של "זמן שמחתנו" הן השולטות כאן בשעה זו, הקריאה שש..שש.. רומזת כי הרבי שליט"א בפתח, וקהל האלפים פורץ בשירת המארש של ר"ח כסלו. מאז כניסת הרבי שליט"א ועד הגיעו למקומו, הולכת השירה הלוח וגבור, הלוח וחזק, גם כשהרבי שליט"א כבר עומד במקומו עדיין אינה פוסקת הרבי מניף בעוז את שתי ידיו הק' לאות כי יש להגבירה עוד יותר.

גם במשך התפילה משולבים ניגונים חסידיים של שמחה ועם סיומה נשמע שוב המארש, המלווה את הרבי שליט"א בצאתו מבית הכנסת.

יום שבת קודש פ' תולדות, כ"ט מר חשון, מברכים החודש כסלו

בשעה 8:30 ירד הרבי שליט"א לאמירת תהלים (בדרכו למקומו הבחין הרבי שליט"א בקובץ הערות שהיה מונח על גבי ספר רמב"ם והסירו מעליו).

התוועדות

בשעה 1:30 כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס להתוועדות, ההתרגשות גוברת ועימה מתגברת שירת המארש, הפעם היא נפסקת בבת אחת ברגע שכ"ק אדמו"ר שליט"א מתיישב במקומו, קידוש, שוב שירה קצרה.

את שיחת הקודש הראשונה פתח כ"ק אדמו"ר שליט"א בהתבסס על הפסוק "וישלח יצחק את יעקב" ועל פי הוראת הבעש"ט שכל דבר הינו בהשגחה פרטית, הנה מוצאים אנו כאן בפעם הראשונה בתורה, את ענין השליחות בכני אדם.

הרבי שליט"א הסביר, שאין זה כאותה שליחות שנאמרה לגבי אליעזר, "עבד אברהם" משום ש"עבד" הינו שליח, באופן שאינו מציאות לעצמו, וכפתיחת דבריו של אליעזר עצמו: "עבד אברהם אנוכי", מה שאין כן ב"שליח" הרי אף שנדרשת ממנו מסירות נפש, (שענינה בעיקר הוא ביטול) הרי קיים הענין של "קב שלו", והרי הוא באופן של מציאות (א"כ ודאי שמושלל לגמרי הענין של כוחי ועוצם ידי).

שמו של המשלח הראשון בתורה כשמו של נשיא דורנו

כאן ציין כ"ק אדמו"ר שליט"א שבהשגחה פרטית מתקיים בימים אלו כינוס השלוחים של נשיא דורנו ששמו אף הוא יצחק, כשמו של יצחק, המשלח הראשון בתורה, מכאן ההוראה לכל אחד ואחד שיש ללכת לחרן - חרון אף של מקום בעולם, ולקרב הרחוקים, באופן של "יוסף ה' לי בן אחר", (כשמו הראשון של נשיא דורנו) והיינו לעשות מ"האחר" - "בן", ועד לדרגא של בנימין, בן - ימין.

בשיחה השנייה, הדגיש הרבי שליט"א, שכפי שרואים בפרשתינו הרי יצחק לפני ששלח את יעקב, הרעיף עליו ברכות, ובאופן של מ"לכתחילה אריבער", וכעין זה גם היתה הנהגת הבעש"ט לפני התגלותו, שטרם התעסקותו במצב הרוחני של עם ישראל דאג קודם לכן להטבת מצבם גשמי. כך גם רואים, הכריז הרבי שליט"א, בשלוחי נשיא דורינו שבכולם ללא יוצא מהכלל נתקיימו ברכותיו הקדושות של המשלח בגשמיות וברוחניות!

במשך התוועדות הקודש, הודיע כ"ק אדמו"ר שליט"א כי כוונתו לחלק מחר - "ראש חודש" כסליו, לכל השלוחים וכן לנשותיהם, קונטרס של מאמר חסידות.

לאחר סיומה של ההתוועדות, התפללו תפלת מנחה החלק השני של ה"עלינו לשבח" שרו, ואחר כך גם את ה"אל תירא" כשהרבי שליט"א מחזק את השירה משך זמן, לאחר מכן, החלו בתפלת מעריב.

בסיום התפלה החל הקהל לנגן הניגון של ר"ח כסליו, כשיצא הרבי שליט"א, עודד

את השירה בידיו הק' בשמחה רבה, לאורך כל הדרך, הקהל שהיה שרוי בשמחה גדולה, נשאר ספונטנית על עומדו והמשיך לשיר ולרקוד כך את ה"מארש" שעה ארוכה, היה זה כהמשך טבעי להתוועדות הקודש המיוחדת, וביטוי רגש הלב על השמחה העצומה שחשו הכל, בזכותם הגדולה לשהות בדל"ת אמותיו של כ"ק אדמו"ר שליט"א.

רחשי הלב שפרצו היו בסיומה של התוועדות בה נגלה לעין כל קירוב המאור אל הניצוץ.

פנינים מהתוועדות השלוחים ב-770

מאוחר יותר בשעה 9:30 התקיימה ב - 770 התוועדות וסעודת הודיה, לרגל היום הבהיר ר"ח כסליו, על הקיר המערבי נתלה שלט צבעוני מאיר

עיניים: "סעודת הודאה רבתי לכבוד יום הבהיר ר"ח כסליו", יחי אדונינו מורינו ורבינו, דידן נצח" בית המדרש סודר לכל אורכו בשולחנות ערוכים לסעודה, וקהל רב היסב לצידם.

הנחה את ההתוועדות, יוזמה ומארגנה, הרה"ח מאיר הארליג.

את הנאום המרכזי בהתוועדות נשא הד"ר ווייס, שהגיע במיוחד משיקאגא, על מנת להשתתף בה ולחולק עם הקהל ברגשותיו ביום זה. הד"ר ווייס סיפר בדבריו על סדר ההשתלשלות, של קשריו אל חב"ד בכלל, ובמיוחד עם הרבי שליט"א, בין השאר סיפר גם סיפורים ממהלך האירועים בשנת תשל"ח, דבריו החמים של הד"ר ווייס זכו מספר פעמים לתשואות נלהבות מן הקהל.

הרב אליעזר צייטלין שליח כ"ק אדמו"ר שליט"א בצפת עיה"ק, הוזמן אף הוא אל הבמה ודיבר בהתלהבות גדולה על מבצעו החדש של הרבי שליט"א, "מבצע הקהל" וקרא לציבור המתוועדים, להירתם במלוא המסירות למבצע, הוא סיפר גם כמה סיפורים אישיים, על פעילותו במבצע "הקהל" הממחישים מה גודלו ומה נפלאות תוצאותיו בשטח.

לקראת סיום ההתוועדות, הפתיע המנחה, הרב מאיר הארליג, את הקהל ועל גבי מסך ווידאו, הועלו לקט קיטעי התוועדויות ואירועים שונים, החל משנת הגיעו של הרבי הרי"צ לארצה"ב ועד לשנה זו, רק מאוחר בלילה החלו השמחה והריקודים בליווי תזמורת, "להודות ולהלל, לשמך הגדול, על ניסוך, ועל נפלאותיך ועל ישועותיך".

יום ראשון, ראש חודש כסל

בצהריים הצטלמו כל השלוחים, על רקע בית חיינו 770, המחזה היה מרהיב, כמה מאות השלוחים הסתדרו בסדר מופתי, בכמה שורות, האחת גבוהה מן השניה ושרו את "המארש של ר"ח כסליו", אכן צבאו של מלך...

שיחה פתאומית

לאחר מכן נכנסו כולם לתפלת המנחה והמתינו לבאות. לאור דברי הרבי שליט"א בהתוועדות השבת קודש, שיחלק לאחר התפלה, "קונטרס ר"ח כסליו" ודולרים לצדקה, לכל השלוחים ונשותיהם (אגב, נמסר שהכוונה היא גם ביחס לכל ה"תלמידים השלוחים" השהים עתה ב 770).

כשנכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לתפילה פנה לפתע אל המזכיר הרי"ל גרונר והודיע על שיחה מיד לאחר התפילה, תיכף הובאו הסטנדר והמיקרופון, לאחר התפילה ניגש הרבי אל הסטנדר, והחל באמירת שיחה שארכה כ 25 דקות.

הרבי שליט"א פתח בראשית דבריו בכך: שלכל לראש "פותחין בברכה" ועל כן יש לברך ב"חודש טוב ומבורך", אחר כך ביאר את מעלת היום, ר"ח בכלל ובפרט הסמוך לשבת קודש, ובמקום שמגדלים בו תורה, תפילה, וצדקה, בהמשך השיחה התייחס לדוחות שנתקבלו מכמה שלוחים ובהם דברים נפלאים ביותר וזירז את כל שאר השלוחים שימסרו גם הם דוחות מפעילותם, ואמר שיתן עכשיו "קונטרס" ודולרים, לשלוחים ולשלוחות, כמו כן, יתן להם דולרים נוספים על מנת לחלקם, השלוחים לאנשים, והשלוחות לנשים.

"דו ביסט א שליח?"

המולה רבה נוצרה במקום שכן לא היה ברור עדיין מה ואיך יהיה סדר החלוקה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א החל לרדת במדרגות הבימה, ובעודו עליהם החל לפתע להשליט סדר... ואמר שעתה יגשו אך ורק השלוחים ולא אף אחד אחר, ואילו כל השאר, גם "המיוחסים" יעמדו בצד...

הרבי שליט"א ירד מן המדרגות ועמד בפנינת הבימה, שם הועמד השולחן, עליו סידרו המזכירים שי', את הקונטרסים ובתוך כל אחד מהם, דולר.

התור היה ארוך מאד, אך החלוקה התנהלה בזריזות יתירה, הרבי שליט"א נתן לידי כל שליח קונטרס ובתוכו דולר.

רבים מן העוברים שאלו "דו ביסט א שליח?" (האם הינך שליח?) כשעבר רב אחד, שאלו כ"ק אדמו"ר שליט"א כנ"ל, והלה השיב שהוא רב, הרבי שליט"א חייך אליו ועשה בידי תנועת פליאה...

מקרה דומה, כשעבר יהודי מבוגר אחד, שאלו כ"ק אדמו"ר שליט"א אם הוא שליח, והשיב שהוא משפיע, הרבי אמר לו (בערך) "פאר מיר אליין נעם איך ניט" (בשבילי בעצמי, איני לוקח...).

כשנסתיימה החלוקה ל"שלוחים", התפנה המקום ועברו ה"שלוחות", הן קיבלו גם כן, קונטרס, ובתוכו דולר. כשחלקן הראשון של העוברות קיבלו גם חבילת דולרים לחלוקה.

בסיום החלוקה הממושכת, עלה כ"ק אדמו"ר שליט"א בחזרה לחדרו, וכעבור זמן מה ירד שוב לתפילת ערבית.

יום שני, ב' כסלו

אחה"צ התקיים ב 770 חלקו המרכזי של "כנס השלוחים", הנואם המרכזי היה הרב ח.מ.א. חודקוב שליט"א, שדיבר שעה ארוכה על ענין השליחות.

אורח הכבוד בכנס, היה עורך

הדין המפורסם במשפט הספרים, מר שאסטאק, שבתחילת נאומו פירש את הפסוק בפרשתנו "ושבתי בשלום אל בית אבי גו" שזה מתאים לומר על הספרים ששבו בשלום לבית, ב-770...

בהמשך גם סיפר דברים מתוך מהלך המשפט, דבריו ריתקו את הקהל והתקבלו בהתלהבות רבה.

בערב התקיימה ב-770 התוועדות של חברי "אגודת חסידי חב"ד", שדיברו אודות הניצחון הגדול, וההתעוררות שצריכה להיות עתה, בהוספה בלימוד התורה בכלל, ובלמוד תורתו ומילוי הוראותיו הקדושות של כ"ק אדמו"ר שליט"א במיוחד.

המכתב ששלח "פרזידנט" ארצות הברית רונלד רייגן, עבור כינוס השלוחים תשמ"ח

עונג רב הוא לי לשגר ברכותיי לכל אחד ואחד מהמתכנסים בצל קורתו של הרבי מליובאוויטש, עם המרכז לעניני חינוך.

הנציגות הגדולה של תנועת ליובאוויטש בכל כך הרבה מדינות בעולם יש בה כדי ללמד על תוכנם וחוזקם של מסריה, תכניה והשקפותיה.

רק עתה לאחרונה, היה לי הכבוד והזכות לחתום על מגילת הכבוד הבינלאומית המביעה כבוד ויקר לרב שניאורסון והנותנת תוקף ואישור פומבי לכל ערכי המוסר היסודיים שעליהם צריכות להיות מושתתות כל חברות התרבות האנושיות.

אני יודע היטב כי אלו מכם שהתאספו השבוע במרכז העולמי של חב"ד עוסקים גם בהפצת קיום ציווי ה' לכל האנושיות.

בעשותכם זאת אתם מהווים תשובה מוחצת נגד כל הכוחות האנטי-דתיים, שהמיטו כל כך הרבה צרות ואסונות בתקופתנו.

אני מברך אתכם על פעלכם ועבודתכם ומשגר לכם את מיטב איחוליי לכינוס פורה ולעתיד מוצלח.

יהי המלך!

מנין יודעים כולם על הספר 'יחי המלך'? • על מה צעק הרבי בשבת בראשית תשמ"ה? • על מה באמת מדבר הספר? • ואיזה קשר יש לספר עם השיחה של כינוס השלוחים תשנ"ב? • סקירה מרתקת עם גילוי מדהים

הזכרת שם הספר 'יחי המלך' מעלה בראש של כל חסיד משנות המ"מים והנו"נים זכרונות חדים. זעקות הרבי בשבת בראשית תשמ"ה מחד, והסכמת הרבי להדפסתו בחשון תשנ"ב מאידך, עם תוכנו הברור ומסקנתו החדה. מסר הספר כמו הסביר ונתן גב לכל הפעולות בענייני קבלת המלכות באותה תקופה, מה שהולך בסופו של דבר להדפסת 'ספר ההמשך' והממקד עוד יותר - 'יחי המלך המשיח' בשנת תשנ"ג.

מה באמת כתוב בספר זה, ומה המסר שלו? והאם באמת ישנו קשר בינו וזמן הוצאתו לאור לעבודה החדשה שהוטלה עלינו בכינוס השלוחים תשנ"ב? ומה אמר המרא דאתרא של ה'שכונה' על תוכן הספר בהתוועדות מרכזית ב-770? על כך ועוד בסקירה המרתקת שלפנינו.

בתחילת שנות המ"מים שקד הרה"ח ר' שלום דובער הלוי שי' וולפא על עריכת ספר המבאר את הלכות מלכים להרמב"ם. אבל שלא כמו ברוב הספרים התורניים על הרמב"ם, הרב וולפא לא התמקד בביאור ופירוש בהלכות הרמב"ם על הסדר, אלא פתח בכמה קושיות מרכזיות על נקודת ההלכה של חזקת משיח, ומשם הוא עבר לדון

ולפלפל בכל שאר ההלכות, בבארו במהלך הדרך כמה גדרים יסודיים בגדר מלכות בית דוד ובמצוות מינוי מלך, ובסופו של דבר חזר לנקודת ההתחלה וביארו עם מסקנות חדות וברורות:

המושג של 'חזקת משיח' וההלכה שישנם סימנים שעל ידם יכולים אנחנו לזהות את מלך המשיח, נועד מלכתחילה, כדי שכשיבוא הזמן של התגלות משיח, נזהה אותו ונקבל על עצמנו את מלכותו ונגרום למלכותו להתפשט על כל ישראל, שע"ז הוא יקבל דין מלך - ועי"ז יהיה לו את התוקף ההלכתי לבנות את בית המקדש ולקבץ נדחי ישראל.

על תהליך הכתיבה וההדפסה מספר הרב וולפא בעצמו בהקדמה לספר יחי המלך, ובספר מבשר טוב עמוד עב:

"את חלק הארי של הספר התחלתי לכתוב בקיץ תשמ"ג וסיימתי בשנת תשד"מ. ואז הגשתי הגליונות לקבל הסכמה ממרן הגר"מ פיינשטיין זצ"ל, וכן מאת מרא דאתרא דבית כנסת ובית מדרש דליובאוויטש בחצרות כ"ק אדמו"ר שליט"א הגה"ח ר' זלמן שמעון דווארקין זצ"ל.

"כשהוא היה מוכן לדפוס שלחתי לו לכ"ק אדמו"ר שליט"א בכדי שיהיה למראה עיניו הקדושות לפני ההדפסה. ולאחרי חג הפסח קיבלתי את תשובתו הקדושה שהוקראה לי בטלפון לארץ הקודש ע"י הגבאי הראשי הגה"ח רחמ"א חדקוב ז"ל. וזה היה לשון התשובה הקדושה אות באות:

"כנראה עושה עצמו אינו מבין מה שעניתי מאז, שאפשר להזיק כמה רחמנא ליצלן לחב"ד ולהפצת המעיינות, על ידי כתיבה בענין כו' - שכוונתי היתה בעיקר אליו, וד"ל. והנני מזהירו שיפסיק לדבר, או לכתוב, ועאכו"כ להפיץ, ועאכו"כ להדפיס, בעניני משיח - הן בשמו והן בשם אחר, על ידי שליח וכיוצא בזה - או באיזה קונץ שיהיה, ובאיזה סגנון ואופן שיהיה, ואם חס ושלום יעשה משהו בזה, ידע ברור שזה מלחמה נגדי בפרט ובכלל. פשוט, שהנ"ל כולל פירוש על עניני משיח שברמב"ם או ספרים אחרים ומאמרי דא"ח וכל כיוצא בו"

"כמובן שבעת קבלת המכתב נבהלתי מאוד, וכשנסעתי לכ"ק אדמו"ר שליט"א בחודש תמוז תשד"מ ביקשתי מחילה על הצער שגרמתי. ומיד קיבלתי תשובתו הקדושה בכתב יד קדשו, וז"ל (בהשמטת כמה קטעים):

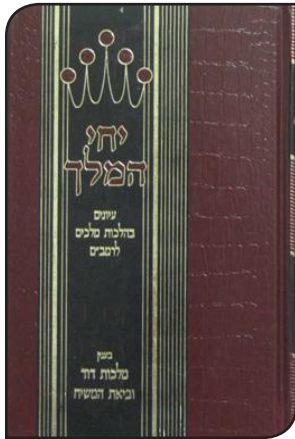
"פשוט - שבכל המכתב ודיבורי בכל הנ"ל - לא היה בזה כלל וכלל משהו דהיפך הברכה ח"ו וח"ו. ואין גם עתה ח"ו וח"ו. (ב) שבדבר "שמתפרסם" ובפרט בדבר שבדפוס - נוגע איך מפרשו הקורא ולא המחבר. (ג) וראו בפועל ש... מאות (ויותר) מבני ישראל פסקו מללמוד דא"ח, נלחמים בהבעש"ט ותורתו בפועל וכו' וכו' (ד) ביניהם כאלה שעד שהתחיל הנ"ל - התעסקו בהפצת המעיינות. (ה) הם מצפים לכל רמז שהוא, שיוכלו לנצל להגדיל המדורה וכו'. (ו) בהגליונות שצירף - אין צריך לחפש רמזים - כי כולן חדורים רעיונות הנ"ל, ובמילא - עלולות המשך תוצאות הנ"ל, מלחמה נוספת בהפצה, עוד כמה וכמה יפסיקו ללמוד דא"ח היל"ת וכו'". עד כאן מדברי הרב וולפא.

ואם בזה לא די, הנה בהתוועדות שבת בראשית תשמ"ה, כששרו את הניגון 'חיילי אדוננו' עצר הרבי את השירה ודיבר בארוכה בקול מאויים ובצעקה על כך שבכך מרחיקים יהודים מלימוד דא"ח, ו"האם אין ניגון אחר לשיר חוץ מניגון זה"? כשתוך כדי הדברים עבר הרבי לדבר מפורשות החריפות רבה וכאב נורא על הספר 'יחי המלך' (מבלי להזכיר את שמו).

אחרי מענות כאלה כמובן שהספר נגנו בביתו של הרב וולפא 'כאבן שאין לה הופכין' (כלשונו בהקדמת הספר), ולא יצא לאור.

הגיעה שנת תנש"א, "שנה שמלך המשיח נגלה בו", ו"השיחה הידועה" של כ"ח ניסן עוררה את אנ"ש לפעול בענין של קבלת מלכותו של הרבי בתור מלך המשיח. נחתמו פסקי דינים על כך שהרבי הוא מלך המשיח ואלפי חסידים חתמו על הצהרה של קבלת המלכות, ואף זכו לקבל על כך עידודים וברכות מהרבי.

יום אחד, באמצע הקיץ, מקבל הרב וולפא טלפון מהרב יצחק יהודה שי' ירוסלבסקי,

מזכיר וועד רבני אנ"ש באה"ק. הרב ירוסלבסקי הזכיר לו את הספר ואמר לו שנראה לו שהגיע הזמן להוציא את הספר לאור.

הרב וולפא הזדעק מיד שלא ייתכן להוציא את הספר לאור אחרי כאלו מענות ברורים וחריפים מהרב, אך הרב ירוסלבסקי לחץ עליו ואמר לו שיכתוב לרבי, שמכיון שהרב ירוסלבסקי לוחץ עליו וחושב שכדאי להוציא עכשיו את הספר לאור, האם 'הגיע הזמן'?

ואכן, למרבה הפלא, הרבי ענה ש"באם ישמיט, לדעת ידידים מבינים, הקטעים שעלולים לרחק אחדים מבני ישראל מלימוד דא"ח - כדאי. אזכיר על הציון". הספר עבר הגהה אצל כמה רבנים, שהשמיטו

קטעים בודדים, כשבינתיים הרב וולפא עבר שוב על הספר והוסיף בו הרבה ענינים ופרקים חדשים.

ביום שישי, י"ז חשוון תשנ"ב, עש"ק פרשת וירא תשנ"ב הוא שלח לרבי את הספר, כפי שהוא היה מוכן לדפוס, וביום א' לפרשת חיי שרה, י"ט חשוון תשנ"ב ענה הרבי: "נתקבל, ת"ח ת"ח. מצו"ב [מצורף בזה] שיוציא לאור, שיחליפו במכורך - ות"ח מראש. ויהא בהצלחה ולבשורות טובות, אזכיר על הציון לכל הנ"ל".

בהמשך לכך, כשהרב וולפא דיווח לרבי שהוא מתכנן לבקש הסכמות מהרבנים הראשיים ומהרב עובדיה יוסף התעניין הרבי מה היו התוצאות.

וכאן מתגלה פן מעניין מאוד בהקשר להוצאת הספר והיחס לתוכנו, בשיחה של הרבי בשבוע שלאחריו.

כאמור לעיל, הספר מדבר כל כולו על כך שכשיגיע זמן שנוכל לזהות את מלך המשיח, הנה מצוות עשה מן התורה לקבל את מלכותו עלינו ובכך להחיל עליו דין מלך, כדי לאפשר לו לפעול את פעולתו בהבאת הגאולה האמיתית והשלימה וכו'.

הרבי נתן את הסכמתו להדפסת הספר ביום א' לפרשת חיי שרה תשנ"ב. באותה שבת מדבר הרבי על כך שמכיון שמלך המשיח התחיל את שליחותו, דרושה עכשיו עבודה שתאפשר לו "לקיים את שליחותו ולהוציא את כל ישראל מהגלות". לעבודה זו קוראים "קבלת פני משיח צדקנו"...

אם לא די בכך, הנה בהמשך השיחה, כשהרבי מדבר על קיום וישום ענין זה במעשה בפועל, אומר הרבי:

כל הפרטים בעבודת השליחות של הפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה,

צריכים להיות חדורים בנקודה זו - כיצד זה מוליך לקבלת משיח צדקנו.

וע"ז אומר הרבי:

וכמודגש בנושא הכינוס - "כל ימי חיך להביא לימות המשיח": כל עניני העבודה . . צריכים להיות חדורים ב"להביא לימות המשיח". לא רק "לרבות" . . שהוא . . עומד ומחכה שמשיח יבוא ואז הוא יטול חלק בזה ויהנה מזה וכו', אלא - "להביא", הוא עושה כל התלוי בו כדי להביא "לימות המשיח" לשון רבים, לא רק ההתחלה של יום אחד, אלא של ימות (לשון רבים) - ימות המשיח (לא רק כאשר המשיח הוא "בחזקת משיח", אלא כל ימות המשיח - גם השלימות של "משיח ודאי" וכו').

מה הפירוש בקטע הזה, מה הרבי רוצה לומר? הרבי מדבר על כך שכל העבודה חדורה בקבלת פני משיח צדקנו, ואז פתאום עובר להסביר את לשון המשנה וההוראה אלינו?!

אלא הפשט הוא לכאורה כך: הנושא הרשמי של כינוס השלוחים העולמי בתשנ"ב היה "כל ימי חיך להביא לימות המשיח". הרבי בא ואומר: אל תחשוב שמכיון שמלך המשיח כבר החל בשליחותו והעבודה עכשיו היא קבלת פני משיח, כבר לא צריכים 'להביא לימות המשיח'.

למה זה לא סותר? מסביר הרבי שתי נקודות:

א. ב'להביא' אין הכוונה רק שצריך להביא משהו שלא נמצא (שאז הוא נשלל עכשיו, כנ"ל), אלא מונח בו גם הכוונה שצריך לעשות משהו ולא לנוח ולחכות שזה יקרה לבד. וכמובן שמהבחינה הזאת היא עדיין הוראה חיה בשבילנו.

ב. "להביא לימות המשיח" זה לא רק לעבוד כדי להביא להתחלתם של ימות המשיח (שאז הוא נשלל כנ"ל, מכיון שבהתגלות מלך המשיח מתחילים ימות המשיח) אלא גם אחרי שישנה כבר התחלתם של ימות המשיח, צריכים עדיין לעבוד כדי להביא את המשכתם ושלימותם של ימות המשיח. וכמובן שמהבחינה הזאת היא עדיין הוראה חיה בשבילנו, והיא היא העבודה של קבלת פני משיח.

וע"ז ממשיך הרבי בסוגריים ואומר שהתחלת ימות המשיח הם כשמשיח הוא בחזקת משיח, ושלימותם של ימות המשיח היא כשמשיח נהיה משיח ודאי.

מכל הנ"ל יוצא כך. הרבי אומר שהעבודה הנדרשת עכשיו היא כדי להביא את משיח ממצב של 'בחזקת שהוא משיח' למצב של 'משיח בודאי', 'שיוכל לקיים שליחותו בפועל ולהוציא את כל ישראל מהגלות', והעבודה היא קבלת פני משיח צדקנו.

וכל זה פחות משבוע לאחר שנתן רשות לרב וולפא להדפיס את ספרו שבו הוסברו ענינים אלו באריכות, ע"פ נגלה!

היכוננו לביאת המשיח

בשנת תנש"א יצא ארגון צא"ח בארץ הקודש בקמפיין פרסומי ראשוני - היכוננו לביאת המשיח, את נוסח ועיצוב הקמפיין הגיה הרבי שליט"א מה"מ בעצמו.

תחילת הקמפיין הייתה בשלהי תשנ"א, עיקר ההתמקדות אז, היתה בשלטי חוצות וסקירה תקשורתית, אז יצא מענה הרבי ליוזמה "להצלחה בכל כיוצא בזה", לאחר מכן בחורף תשנ"ב, בעקבות השיחה הידועה של כינוס השלוחים, שודרג הקמפיין למבצע רחב היקף שכלל: כינוסים ושיעורים בנושא, עלוני הסברה, וייצור מוצרי פרסום שונים ועוד.

עלון מיוחד שיצא בתשנ"ב המקיף את פעולות הקמפיין

תנופת משיח

שעל ידי צעירי אגודת חברי בארץ הקודש

פ 0 1 0 1 0

שלטי משיח בכל פינה בארץ

סיפורו של מבצע

זמן קצר לאחר השיחה המסעירה של ב"ק אדמו"ר שליט"א, מיום כ"ז בניסן התשס"א, שבה הורה "ישו" כל שכניו להכין: כדי להביא את משיח צעירי אגודת חברי הסיוות למבצע הגדול שעורר את כל העם.

המבצע הוכן להתנהל בשלבים. בשלב ראשון יעלה הנשא על סדריו המצויים כדי לעורר התייחסות ולצור עניין בשלב השני – יתנהל מסע פרסום בחיפה ורחב יותר, ולצר הפרסום הוסיפי ייערכו פעילויות של הסברה ולמור הנשא השלב השלישי – שלב ההמקה וההדחות, שבו יודגש יותר הצד החתשתי של הנשא.

שני השלבים הראשונים של המבצע כבר מתחזרים. השלב הראשון נערך בשנת תשס"א, השלב הגדול ביותר בעולם, השקף על פני ציר הדרום המרכזי ביותר במדינה, נדמה לפרסום הסימה: "היכוננו לביאת המשיח" בצפון, עורר הפרסום הזה לו עצום של תגובות בכל מ"ה ותקשורת בארץ.

השלב השני החל לאחר שיתרון של ב"ק אדמו"ר שליט"א בכינוס השלוחים העולמי אשרתק, שבה קבע כי השלוחות נעשו היא, שכל שליח יכין את עצמו ואת תושבי עירו לקבלת פני משיח צעירי. מד לאחר הכינוס החלו ההכנות לשלב ההסתעפות, ושבה אותה שליחיו מאו בכל רחבי הארץ, ועליו מספו עוד מאות שלטים ענקיים, שסופקו על-ידי המרכז לכל בתי הכנסים בארץ, שלטים מאורים על מכונות, מדקקות, פוסטרים, ועליו הסברה מאו עניים במיליון עותקים.

המבצע הזה יכבש את כל הארץ, ובמהרה את העולם כולו. במשך שבועות וחודשים ידברו ללא הרף על המשיח והאולה. רשתות תקשורת מכל העולם באו בזו אחר זו לכפרת, והגבו את שבות האולה לכל קורה ברחבי העולם. מתבקר קימו בתי הכנסים הוירטואליים, כניסים, נצרות וישיבות ללימוד הנשא ולהימנות התורה בנושא האולה.

עלה אנו עומדים בעצמו של השלב השלישי – שלב ההמקה. לעורר כל יהודי ללמוד ולהכיר את עניני האולה, ואם יזכרו לו כי אין אנו כבר עומדים על סף ימות המשיח, חושש לפני ההתגלות הגדולה.

זהו המבצע שבו אנו עומדים, ואשר מכן את כל תושבי ארצנו הנדושה, ואת השלב כולו – לאלולה האמיתית והשלמה.

הרב יוסף יצחק הכהן אהרונב
מנהל כללי

מכה פרסומית אדירה: שלטי חוצות, שלטים מאורים על מכונות, פוסטרים, שלטים על אוטובוסים – משיח בכל מקום

תקופת משיח

על התקופה האחרונה של המשיח
ט ל ו ו י ז י ה

**מכפר חב"ד יוצאת בשורת הגאולה
לכל העולם כולו**

"עשרות אלפי נהגים שחלפו בתקופת הנתיב ברחבי אילון, נדרמו לראות ליד הכניסה ברמת-גן שלטו הכתובה: היכינו לביאת המשיח".
(אלעזר עירי, הסוכנייה הישראלית, זמן סוף-סביב 27.8.91)

"הרב מנחם מענדל שניאורסון, הוא הרבי מליובאוויטש אמר לחסידיו כי המשיח יבוא בקרוב מאוד. חסידיו בטוחים שהרבי מליובאוויטש הוא הוא המשיח".
(עקוב וויי-מאיר, הסוכנייה הישראלית, מבט לחדשות 13.2.92)

**לסעודתו המשיח יגיעה בגלילת השלום
(ומאזן קהילה היום יותר ממיליון)**

"השלטים שניתלו לקוחים לכולם להתכונן לביאת המשיח. תנועת חב"ד מפיצה את המסר. היו מכובים, עשו מעשים טובים. מנהיג התנועה בן ה-89 רבי מנחם מענדל שניאורסון אומר שהזמן קרב".
(צירילס האקי - סיאן, 3.92)

"כשהמשיח יבוא איך אנחנו נדע: יודיעו על זה במבט להדשות; יגיע מטוס מיוחד שקראו לו 'משיח ו'; תהיה עדיית אדמה; איך אנחנו יכלים לנחש שהנה המשיח מעולם איך אני אדע שהאירוע הזה עומד לקרות מחר".

(דוד גולני, "מחשבה שניה" - תכנית טלסקופ שנת תשנ"ב, 28.8.92)

"כאן הוא מרכוס של חסידיו חב"ד בישראל מהמקום הזה הם מפיצים את בשורת הגאולה אשר לזעתם היא קרובה מאוד".

(העורך השני של הסוכנייה הצרפתית 3.92)

"מסרתו של מסע הפירסום וההסברה בנושא המשיח, הייתה להעלות את כל הנושא הזה של ימות המשיח והציפייה למשיח, על סדר היום הציבורי".
(יאיר לפיד ממוחם ברוך, "גובה העיניים" - ערוץ 2 של הסוכנייה הישראלית, 14.10.92)

"התממשות בבואתיו של הרבי בקשר לעליה מברית-המועצות, התפרצות הגוש הקומוניסטי, מלחמת המפרץ ועוד, אינה מותירה כל ספק גם באשר לדבריו בנושא הגאולה".
(דוד יוסף-יצחק אהרנס ארביט, 4.92)

בהתוועדות מרכזית שהתקיימה ב-770 בכ' שבט תשנ"ב, אודות ההתעוררות בין אנ"ש בענין זה של קבלת מלכותו של הרבי כמלך המשיח, דיבר הרה"ח ר' יואל שי' כהן. בין הדברים אמר כך:

בכל הספרים שמדובר בהם על התגלות משיח, מדובר על כך שבכל דור ישנו אחד שראוי להיות משיח, בכדי שכשיגיע הזמן, כשהקב"ה יחליט להביא את הגאולה, יהיה מי שראוי להיות הגואל.

אבל בנוסף לזה, הרי הרמב"ם כותב את האופן שבו תגיע הגאולה. זוהי הלכה פסוקה ברמב"ם, שאם יהודי מסוים עושה כך וכך, הרי הוא - ע"פ הלכה - בחזקת משיח. זהו ענין חדש. שלא נערבב זאת עם הענין של ה'ראוי להיות משיח'. 'ראוי להיות משיח' ישנו בכל דור, אבל כאן מדובר כאשר משיח מגיע בפועל, שאז ישנו סדר, ובכללות ישנם ב' שלבים בזה. שלב א' - שכאשר הוא עושה כך וכך - אז הוא בחזקת משיח, ומשיח ודאי.

מה בדיוק הם הסימנים, צריכים ללמוד טוב את הרמב"ם, לדעת מה הם הסימנים, איך ומתי הם חלים וכו' וכו'. עכ"פ זהו ענין לרבנים, ואני בוודאי לא רב, אני לא פוסק שאלות...

ואז ישנו ענין רביעי. גם אם ישנם כאלו הסוברים, ש'מכיון שאני לא עברתי על הנושא לפי ההלכה, שצריכים לקבל על עצמנו את המלך, אז במילא אני לא מחוייב בזה...'. הנה זה אינו נכון מכיון שזה שצריכים את זה, זה דבר ברור, מאיפה אנו יודעים זאת? כי הרבי אומר כך!

ישנם כאלו הטוענים שזו הלכה, אני לא למדתי את הנושא הזה, אבל כשמתחילים לומר ולהטיל בזה ספיקות...

ישנו יהודי שכתב 'חיבור', קוראים לו הרב שלום דובער וולפא, והוא טוען, ומביא על כך ראיות מהרמב"ם... הוא מביא ראיה לכך מזה שר' עקיבא היה נושא כליו של בן כוזיבא. והנה ר' עקיבא היה יהודי שהיה לו ישיבה, היו לו תלמידים, ופתאום הוא נהיה 'נושא כליו'! שהרי 'מה פשט' נושא כליו, שפעם אחד הוא נשא את הכלים? לא! אלא שנהיה בקביעות הנושא כלים של בן כוזיבא. הוא לקח את זה בתור תפקיד. מגיע יהודי, סוגר את הישיבות שלו, מפסיק את השיעורים, ומוצא לו תעסוקה חדשה - להיות נושא כלים של בן כוזיבא.

היתכן, ולמה הוא עשה את זה?

בפשטות. כדי להראות לכל העולם שהוא מאמין שבן כוזיבא הוא מלך המשיח, והוא מפרסם את דעתו כדי שעוד יהודים ילכו בעקבותיו.

ומסיפור דברים אלו, ומעוד דיוקים בלשונו של רמב"ם, הרב וולפא רוצה להוכיח ולבנות את הבנין הנ"ל, שזוהי הלכה.

אני, אישית, לא יודע. אבל אני שואל אתכם דבר אחד: אתם עברתם על החיבור שלו? לא! כל החברי כולל שצוחקים עליו, עברו על החיבור? לא! אז מה הם מסתובבים וצוחקים.

אני יודע רק דבר אחד, שכשיהודי מביא משהו ורוצה להוכיח זאת מהרמב"ם וכו', הדבר הראשון לא אמור להיות שלועגים לכל הענין, וכי זוהי דרכה של תורה? איפה נשמע כזה דבר?!

תפרוך אותו! אבל הרי לא פרכתם אותו.

ואוסיף, החברה האלו, הנה אחר שלעגו על הספר שלו, הנה על פי דין אין הם יכולים עכשיו לפרוך את הספר, הם לא יכולים לפסוק בענין זה, מכיון שהם נוגעים בדבר.

אלא מה, לא מענין אותם מה התורה אומרת, מעניין אותם רק דעתם האישית. אם הוא צודק או לא? - שיגשו לרבנים וילבנו את הענין של חזקת משיח ע"פ דין. זה לא חסידישע מעשה'ס, ואינני מתכוון שיפסקו בדרך תפילה. אלא ילבנו ויתעסקו בזה, כמו שאלה בבשר וחלב וכמו שאלה בהלכות תפילין. זהו ענין כללי, משהו שנוגע לדעת למעשה - האם יש חזקת משיח או לא.

וגם יפסקו האם צריכים את הענין של קבלת המלכות או לא. שרבנים יפסקו.

אבל סתם לעמוד וללעוג?...!

ישנם כאלה ששאלו אותי, מה דעתי. אה זה נוגע דעתי? אם אתם שואלים מצד מה חסיד ליובאוויטש אמור לעשות, זה לא שאלה אצלי, כי הרבי אומר את זה. אם אתה שואל הלכה -תשאל רב.

ואם ההלכה היא כך, אז זה לא רק לחסידי ליובאוויטש, זהו חיוב על כל יהודי לחתום. ממה יש להתבייש?! רבונו של עולם!

ואם זה לא נצרך ע"פ הלכה, אז זהו 'סתם' ענין שחסידיים עושים כי הרבי אומר. ואם זהו ענין ע"פ הלכה אז שהרבנים יפסקו פסק דין. ואם הם לא סוברים ככה, אז שלא יסברו ככה. אני לא יודע, כפי שאמרת.

וגם אם זה לא הלכה, אז עדיין אין על מה להתבייש מזה שזה ענין שחסידיים סוברים.

אבל עכ"פ צריכים לדבר על הענין: הן בהתעוררות על עצם הקאך בעניני גאומ"ש, הן בנוגע לעצמו והן בנוגע לזולת, לחיות בזה, הדבר נמצא הרי בגשמיות העולם. צריכים לעשות שיעורים, וכמו שהרבי אומר שיחיו משיח, הן בנוגע לאדם עצמו והן בנוגע לזולת. כשהולכים למבצעים, מבצע תפילין, צריכים לדבר על כך, וכן גם בנוגע לרבי עצמו.

ואפשר לדבר אפילו על הענין של החתימות, אבל (רק לא באופן של 'פרופגנדה', כי

'פרופגנדה' מבריה אנשים, אלא) לדבר כמו שאנשים מדברים, שיהיה באופן המתקבל, ומבלי להתווכח. אפשר למצוא את האותיות המתאימות לכך, כל אחד יודע עם מי הוא מדבר, כל אחד לפי עניינו. עם זה באופן כך ועם השני באופן אחר, לא כולם שוים אבל זה צריך להיות ענין שמדברים עליו ושחיים בו, הן בנוגע לעצמו והן בנוגע לזולת. שה' יעזור שלא יצטרכו לדבר על כך אלא הקב"ה יפקח כבר את עינינו ונוכל לראות את הענין בפועל!

המנחה, הרב שלמה שי' מאיעסקי, ניגש להזמין את הנואם הבא, כשפתאום הרב העלער סימן לו שברצונו לומר משהו...

הרב אברהם יוסף הלוי העלער, מרא דאתרא וחבר הבי"ד דקראון הייטס:

אני רק רוצה לומר בקיצור, בהמשך למה שר' יואל אמר שצריכים לברר את הענין ע"פ הלכה, האם יש דין וחיוב של קבלת המלכות או לא.

אני לא ראיתי את הספר, לא היה לי זמן וסבלנות לעבור על הספר של ר' שלום בער וולפא, אבל בקיץ כשהרבי דיבר על הענין של לימוד עניני משיח, ליבנתי את הנושא לעצמי, וכתבתי קונטרס, אבל לא היה לי כסף להדפיסו...

- וזהו דבר הפשוט ומפורש שבודאי ובודאי ישנו מצוה וחיוב בקבלת המלכות.

[כל הקהל שמחו לשמוע את דעתו ההלכתי והברורה של הרב העלער, והגיבו במחצית כפיים סוערות!]

אליעזר שליה ראשי לפדון ארם

א. אברהם

נו באמת, כל הזמן כותבים על אותו דבר? כמה אפשר לדוש
בסיפור עם השליח אליעזר? אז חשבתם. עוד לא שמעתם כלום!

אליעזר, הו אליעזר. כמה טוב שהיית השליח הראשון. מה שהיום מתחילים בקושי
לעשות, הצלחת לבצע כבר אז עם תקציב של עשרה גמלים - לקחת ביד את כל
חשבונות הבנק של הבוס, ולערוך באנקעט על גדות הנהריים.

אלפי שנים התלבטו אם אתה באמת שליח. צירופך לתנועה היה מלווה בלבטים לא
קלים. "אין ארור מדבק בברוך", ואגף טהורי הגזע אוכף את הכלל הזה ללא פשרות.
אבל צורפת, ובדין צורפת. כי בלעדיך, היו חסרים לנו הרבה תמרורי אזהרה ליושבים
על סיר הבשורה, וממאנים לפתחו לקהל הרחב.

לפני עשרים וארבע שנים - welcome! - קיבלת את המינוי הרשמי. דבר מלכות
מאסיבי עם הערות כרסתניות נדרש כדי לתת גושפנא לצעד הלא-פשוט. אבל שטר

מתנה שהעביר את כל נכסי אברהם ליצחק - ביצבץ מהארנק שלך, ומסמך כזה הולך רק עם תיקיה של שלוחים. מאז מתוועדים איתך בכל כינוסי השלוחים, וכל פעם אתה מפתיע מחדש. אפילו בשנים שלא-כתיקונם, בהם הכינוס נערך כמטחוחי שבוע מאז שקוראים עליך בתורה, אתה עדיין הנואם המרכזי.

אין מה לומר, אתה חתיכת אישיות מורכבת. יש בה את כל ששליח צריך ללמוד - ואת כל מה שיש להזהר ולהישמר ממנו. מגה שליח.

כאמור, בשיחת שבת חיי שרה תשנ"ב היה לרבי "אינטרס" ברור להוכיח כי אליעזר עבד אברהם - שליח היה; כך יאה לפרשה בה נפתח כינוס השלוחים העולמי, שתופיע בה השליחות הראשונה בתורה. הרבי מביא צדדים לכאן ולכאן, ומכריע, כי לא סתם שדכן מוצלח היה אליעזר, שגם הציע "טרמפ" ארצה כנען למשודכת, אלא - ממש שליח לקדש את רבקה ליצחק. שם, בפדן ארם, נתן לרבקה את טבעת - או צמיד - הקידושין, והיא הפכה מאורסת של יצחק.

אבל בשיחות אחרות (לקו"ש חלק ט"ו חיי-שרה ג'), יש לרבי עניין לברר פרטים

נוספים בפרשה: האם הוא היה שליח רק כדי לקדש אותה, או גם להשיא אותה (=לערוך לה חופה)?

ומה זה נוגע? זה נוגע לגבי מבצע נרות-שבת-קודש. בשביל המבצע הזה "משתלם" יותר לומר שרבקה הגיעה ארצה לא נשואה, וכבר אז, בגיל שלוש וקודם הנישואין ליצחק - הדליקה נרות שבת קודש באוהל שרה. והרי לנו הוכחה מפורשת, שגם ילדות קטנות - לפני גיל החיוב במצוות, ולפני החיוב הנובע מהיותן נשואות ועקרות בית - מדליקות נרות שבת קודש!

[אך היותה רק מקודשת (=ארוסה) פחות רלוונטית לענייננו, כי הדבר לא הופך אותה לחייבת במצוות או לעקרת בית. כך שמבחינה זו היא עדיין "ילדה"].

השאלה איפוא ברורה, כעת מגיע שלב ההוכחות: ראשית, מפירוש רש"י על התורה ברור, שנישואי רבקה נערכו רק לאחר שיצחק ראה את הניסים ששבו והתחוללו בזכותה באוהל שרה אמו (ובראשם - נר השבת שדלק במשך שבוע שלם). רק אז החליט שהיא ראויה לו ונשא אותה. וכך עולה משורה של מדרשים ומפרשים.

אך יש מקורות שעשויים לכאורה לערער הנחה זו. ב"פרקי דרבי אליעזר", מופיעה דעה, כי משפחת רבקה בירכו אותה "כחזן שהוא עומד ומברך את הכלה בחופתה". אולם הרבי מביא (בעקבות התוספות, המתייחס לדברים דומים במסכת כלה) - שאין הכוונה לומר שזו משמעות הפסוק, אלא מובא כ"אסמכתא", רמז בלבד לעניין ברכות הנישואין. אך האירוע המתואר בכתובים הוא, שהם פשוט איחלו שיהיה לה במזל ובשעה טובה ומוצלחת.

יתירה מזו: בהמשך הפרק ב"פרקי דרבי אליעזר", אומר רבי ישמעאל במפורש (ובניסוח המשתמע כהשלמה לדברי התנא שלפניו ולא כמחלוקת עליו), כי לרבקה לא נערכה חופה בפדן ארם, ויצחק לא החליט לשאת אותה אלא רק לאחר שהגיעה אליו - "הכניסה האוהלה... ואחר כך לקחה".

ומה הנימוק שמביא ר' ישמעאל לדבריו? הרבי מקמץ במילים, וכותב רק שזה "מטעם אחר", כלומר: לא מהנימוק של המדרשים שהובאו לעיל (שהוא המתין לראות האם יתרחשו גם לה הניסים של אמו).

פנינו אם כן לבדוק מה הסיבה.

רבי ישמעאל מתנסח בצורה ישירה להדהים: כשאליעזר הביא את רבקה וסיפר את כל הניסים והנפלאות שקרו לו, נשאר אברהם בפנים חתומות. לאחר שהשליח פרש להכין 'תשורה' שתתעד את מינויו ומפעלותיו ("רגע, את הצילום הזה נשמור לפרסום ראשון עוד 20 שנה"), פנה אברהם להתלחשש עם יצחק. ציטוט:

"אמר אברהם ליצחק בנו, העבד הזה חשוד על העברות הוא, ומרמה בידו, שנאמר,

כנען בידו מאזני מרמה לעשוק אהב". תרגום: אברהם רצה לוודא, שאליעזר לא עשה משהו שפסל את רבקה מלהיות אשתו של יצחק. "שלא יבואו לידי ספק", קובע המדרש בלשון משפטית. רק לאחר שרבקה נמצאה "שלמה כשרה אמו, כל כבודה בת מלך פנימה" - נערכה החופה, והקידושין שהחלו בפדן ארם, הסתיימו בנישואין בבאר-שבע. מתברר אם כן שלא כל מיופה כח לניהול חשבון, אמין גם בתחומים אחרים.

אלפי שנים
התלבטו אם אתה
באמת שליח. צירופך
לתנועה היה מלווה
בלבטים לא קלים.
"אין ארור מדבק
בברוך", ואגף טהורי
הגזע אוכף את הכלל
הזה ללא פשרות.
אבל צורתך, ובדין
צורתך

ואיזה עוד מחמאות יש למדרש רבי אליעזר הגדול על אליעזר עבד אברהם? יש ועוד איך: "זקן ביתו של אברהם היה עבדו אליעזר - ומאין היה עבדו?" הוא שואל, ומשיב מיד: "אלא כיוון שיצא (אברהם) מאור כשדים עמדו כל גדולי הדור ונתנו לו מתנות, ועמד נמרוד וכתב את עבדו אליעזר לאברהם. וכשגמל חסד עם יצחק בנו, הוציאו לחרות. ונתן לו הקב"ה שכרו בעולם הזה, בשביל שלא יאה שכר לרשעים בעולם הבא".

לך תאמין שגם בלי וואטסאפ דלפו כאלו פרטים עסיסיים על ותיק השלוחים. אליעזר מצטייר איפוא, כשליח שסומכים עליו בעיניים עצומות - ובה בעת לא מאמינים לו בגרוש. לצד התנהלות פיננסית ללא רבב, הרקע הבעייתי שלו - כנעני שעשה סטאז' בארמונו של נמרוד - לא ניבא טובות.

אברהם, שומע בזה הרגע איך קפצה לו הדרך באורח נס, ולבו עדיין נוקפו: אולי דווקא עכשיו הסתחרר ראשו של אליעזר מהצלחתו הפלאית, ורגעים מספר לפני סיום שליחתו ומילוי תכלית הכוונה - הוריד הכל לטמיון. מי יודע.

תודה לא-ל, העניין הסתיים אז בכי-טוב. ובפנסיה מוקדמת של אליעזר.

אבל בעצם, לשם מה כל ההשמצה הזאת על אליעזר, שבסופו של דבר יוצא זכאי? בדיוק בשביל זה - כדי ללמדך פרק בהלכות שליחות: גם מי שכתב מינוי בידו, מופתים מתגלגלים באמצעותו וכל אשר לאדונו מופקד בידו - לא יכול להתחמק מהבדיקה, האם הוא באמת מילא את השליחות. וככל שמתקרבים לרגע השלמתה, כך גדל החשש שמא תזוח דעתו של השליח המצליח.

אברהם שבעניינים מסוג זה פחד מאוד מהמצרים ומהפלשתים, לא פחד מאליעזר שהסתובב כל היום בין הרגליים; הוא סמך עליו בלי ניסים ובלי שתפילתו נענתה טרם כילה לדבר. אבל דווקא לאחר האירועים השמימיים, התגנב החשש פן אליעזר מתחיל להתמכר לשבחים שסיפר על עצמו; ואז, כפסע בינו לבין נישואי יצחק ורבקה, המהלך האלוקי של "יחוד מ"ה וב"ן" ומילוי מטרת הבריאה - יצוץ לו הכנעני הישן והרע, ויתחיל לעשות בעיות.

וכך בכל שליחות - בישורת האחרונה גוברת הסכנה כי מה שפעל עד כה כהלכה,

יתחיל להשמיע חריקות. שליח אכן אמור להפעיל שיקול דעת במקום הנחוץ - ואליעזר הצליח בכך; שליח גם מקבל ברכות שמים בלי סוף - ואליעזר קיבל אותם מעל ומעבר. אך ברגעי ה"פיניש" הרגישים והבלתי-יציבים, כל אלה מקבלים חשיבות משנית. המערכת מתייצבת אז רק באמצעות - ביטול של השליח ותחושת אחויות אישית כלפי המשלח. כך יוצדק הבטחון שניתן בו כי יבצע את שליחותו במלואה, בלי כוכביות עם אותיות קטנות.

ובנקודה זו לראשונה לא סומכים על סיפוריו והסבריו של השליח, אלא בוחנים רק את הבפועל ממש: האם חלילה עירב את שכלו (או למטה מכך) היכן שלא צריך, או שהשליחות נפעלה בשלימותה עד תומה. בלי תירוצים, בלי פלפולים - תכלס!

קיצוני ורבותי! אל תתנפלו ואל תרוצו לעשות שפטים ובדיקות מחמירות לכל מי שענייכם יוצאות מקנאה על הצלחתו. לא להסחף. גם אברהם לא הטיח האשמות בפניו של אליעזר, אלא סגר עניינים בדיסקרטיות מול יצחק. שכל אחד, במחילה, יבדוק את עצמו.

אפרוח שטרם סמכו עליו בצ'ק של חמישים שקל, שלא יזדרז לציץ על מי שמחזיק עבור המשלח מוסדות עם תקציב של חצי מדינה. מתחילים מהכיוון ההפוך: קודם הופכים ל"עבד אברהם", יוצאים בידים חשופות למלחמה בסוריה מול ארבעה מלכים, עורכים מסע רווי סכנות לעיראק ושולפים מעדת נוכלים את בתם המצפה לגאולתה - ואז במקום להטיף מוסר תוכלו פשוט להוות דוגמא חיה.

אבל, מבחינה ובדיקה אישית אף אחד לא פטור! גם לא מי שכבש עד כה את כל השיאים האפשריים. גם אלו שהתמנו אישית, והקימו ועשו וקירבו והשפיעו ופיהם וכיסם מפיך מרגליות, שתשורותיהם מלאות להתפקע בתשואות-חן - צריכים להסתכל לרבי בעיניים ולשאול את עצמם:

את הסיום וה"מכה בפטיש" של השליחות, את העבודה המהווה כעת "שער" לכל ענייני השליחות - קבלת פני משיח צדקנו - האם עושים אנו באותה מסירות ודבקות?! או שמא במטרים האחרונים לפני קו הסיום מאבדים עשתונות באופן ממוסד ומאורגן.

וכשאומרים "קבלת פני משיח צדקנו", האם העניין מסתיים בגלגול עיניים למרום - או שבכל הלהט בו זעקנו בעבר "ופרצת", "כיבוש", "שליחות", מסיימים גם הפעם את המשפט ואומרים בקול רם ונלהב וברי"ש ולמ"ד מתגלגלות: "נשיא דורנו השליח היחיד שבדורנו, המשיח היחיד שבדורנו!!!"

כדי לסיים בטוב ובטון רגוע, נשוב לסיפור המקורי.

מהתיאור הארוך והכפול על ההכנות והחתונה של יצחק ורבקה, לא נעדר כמובן - המשטה. וראה זה פלא: לא מדובר במשטה שנערך בחתונה עצמה, לאחר שרבקה הגיעה ליצחק. להיפך, שם רק מזכירים בסילודין ובלי חגיגות את העובדה שיצחק

התנחם על אמו. ואילו המשתה הגדול והמפואר שמוזכר, הוא זה שנערך קודם לכן - בפדן ארם. עוד לפני החתונה, ואף לפני שרבקה נשאלה לדעתה אודות השידוך.

במשתה הזה נתקלים גם בדמויות שמופיעות לראשונה בסיפור: "ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשו עמו". לא (רק) משפחת רבקה המפורטת בפסוק הקודם בהרכבה המדוייק, אלא "האנשים אשר עמו", עם אליעזר.

קיצוני ורבותי! אל
תתנפלו ואל תרצו
לעשות שפטים
ובדיקות מחמירות
לכל מי שענייכם
יוצאות מקנאה על
הצלחתו. לא להסחף.
גם אברהם לא הטיח
האשמות בפניו של
אליעזר

ברוח האמור, אשר כל הפרשה - פרשת שליחות היא, נראה כי גם פרטים אלה מקבילים לשליחות בזמננו:

את המשתה הנערך לאחו סיום השליחות - חתונת יצחק / התגלות מלך המשיח לעיני כל - אין צורך כלל להזכיר. ברור שיהיה משתה - שור הבר ולוייתו ויין המשומר! - אבל אז אין בכך שום חידוש. מי רואה את יצחק ורבקה מתחתנים, ואת הרבי מלך המשיח מתגלה לעיני כל - ואינו שותה כוס של ברכה המחזיק רכ"א לוגין?! אז כבר לא יחכו לשליח שימוזג ויכריז ויפרסם מודעות על סעודת מצוה חגיגית והתוועדות לתוך הלילה.

מה שכן בוער מאוד להדגיש הוא - את המשתה הלא-מובן מאליו, שבשבילו זקוקים לשליח: המשתה שנערך לפני החתונה וההתגלות. כאשר בין הנהריים פרת וחידקל משתוללים בתואל ולבן וצאצאיהם דאעש וג'בת-אל-נוסרה. כאשר המשלח לא גלוי לעיניים, ומול עולם אדיש וחשוך צריך לערוך משתה של "שישו ושמחו בשמחת הגאולה!"

ואת המשתה הזה אמור כל שליח לערוך לא רק בחוג אנ"ש והמישפוחה, אלא לצרף אליו את "האנשים אשו עמו" - המקורבים, התורמים, המכרים, אנשי העיר, כולם. אליעזר לא חושש לקחת משקה עוד לפני שסגרו עניין, ולהכריז לכל העיראקים "הנה זה רבקה הולכת להתחתן עם יצחק"; והשלוחים מבני-בניו של יצחק לא חוששים לומר לכל אנשי הדור, חרף כל המניעות וההעלמות וההסתרים - הנה זה משיח בא.

יש אמנם מופתים קטנים שמתרחשים כל הזמן, השגחה פרטית מופלאה ליד הבאר, בתואל שמתפגר בעיתוי מושלם - אבל עדיין, הגלות נאחזת בשיניים. בהיתממות מרגיזה מציעים "תשב הנערה איתנו ימים או עשור", ואחר כך מציגים שאלה מכשילה לרבקה "התלכי עם האיש הזה"...

- והמפרשים מסבירים שזו בדיוק הייתה כוונתם: אם האדון הנכבד אברהם היה טורח להגיע לכאן, היינו אומרים תלכי בכבוד; ואילו ראינו ושמענו עכשיו את הרבי בעצמו, היה עוד אפשר להאמין - אבל "עם האיש הזה", עם העבד-המשיחיסט שלא מפסיק לספר איך בדיוק נפתח לו בבאר האיגרות תשובה מדוייקת (זה היה איגרת

ג'לא, ראשי תיבות "גם לגמליך אשקה"! אז סגרנו שידוך...). מה פתאום!?

[ואם פעם היו מסתפקים באמירה כללית "האם תרצה שהבן או החתן שלך יהיה חב"צקער שכל הזמן נוסע על טנקים ועושה מבצעים?", היום כבר מפרטים יותר: האם תרצה שהוא יהיה כמו החבד"ניק הזה, המפרסם היום ענייני משיח ו"דבר מלכות" נ"א-נ"ב ומאמין ומתכוון לכך בכל הרצינות? המבלי אין חוויות חסידיות בלתי מחייבות, שצריך להידבק דווקא לשמוטי הקנייטש מפזי ה"יחי" הללו].

אך אליעזר לא מתבלבל ולא נעלב, למרות האנג-אובר שלמחרת המשתה הוא מתעקש שהכל יהיה "נאו!" - ורבקה הולכת בשמחה. טיפוסים כמו לבן יתבררו רק לעתיד לבוא; אבל לב כלל ישראל ער לשמוע כבר היום את הבשורה והנבואה והשליחות האלוקית "הגיע זמן גאולתכם", אשר לכן צריך כל אחד - איש עסקים במנהטן כמו בן ישיבה ממודיעין-עילית - לעשות כל התלוי בו "להביא לימות המשיח"!

כן היום, אף אם בעיכוב קליל של ימים או עשור (או שניים) - יתעשתו כל השלוחים לערוך משתה לכל האנשים אשר עמם, וכריזו את בשורת הגאולה ושם הגואל ללא כחל ושרק.

- ואיזה מזל שיהיו שם האנשים אשר עמהם! כי אחרת מי ישלוף אותם מתחת הספסל בעיצומו של המשתה, יקנח את פניהם במים קרים, יעמיס אותם על הגמל וידהר איתם לירושלים עיר הקודש ולהר הקודש ולבית המקדש, אשר צדו האחד לבן כסיד ההיכל וצדו השני אדום כסעווען-סעווענט;

ושלובי זרוע יצעדו, מקורב עם כיפה לבנה התומך בשליח מתנדנד כל התור לחלוקת קונטרס תורה חדשה של משיח, כאשר עדיין (משקה) לבן מדבר מתוך גרונו: "כינננס, השלללוחים, העוילללמי, לקבלללת, פנננני, מ---ש---יח, צדק---נננו!"

השלוחים מקבלים את מלכותו של המשלח

"בעוד השלוחים והקהל ממשיכים בריקוד נלהב לאחר הגילוי הנוסף לו זכינו, הגיעה ההפתעה האמיתית. זמן קצר לאחר שכ"ק אד"ש מה"מ עזב את המרפסת, פתח המזכיר הרי"ק את הוילון, ובהתרגשות בישר לקהל - שעדיין היה באמצע הריקודים הנלהבים - ש"בתוך דקות יזכו השלוחים לעבור על פני כ"ק אד"ש מה"מ"

יום רביעי כ"ב מר-חשון תשנ"ג

ניצני השלוחים נראו בארץ. הזריזים שבהם הגיעו כבר היום, ולרבים מהם היתה זו ההזדמנות הראשונה לראות את הרבי, מאז היום המר והנמהר.

בשעה 1:10 נודע ע"ד תפילת מנחה ולאחר כחמש דקות נכנס כ"ק אד"ש מה"מ אל החדר המיוחד. בסיום התפלה נשאל כ"ק אד"ש מה"מ בדבר היציאה למרפסת, והשיב בחיוב, התריס נסגר, ובעוד הש"צ אומר את הקדיש בתרא ניתנה האפשרות לראות את כ"ק אד"ש מה"מ כשעונה אמן על הקדיש. בגמר הקדיש החלו בניגון של "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד", וכבר בתחילתו עודד כ"ק אד"ש מה"מ בתנועות ראשו הק' תוך כדי שסוקר את הקהל. כעבור כדקה החל לעודד בחזקה יותר בתנועות ראשו הק' למעלה ולמטה, ואף הניף את ידו הק' ארבע פעמים בתנועות גדולות ורחבות. הקהל ניגן בעוז ותעצומות, וכ"ק אד"ש מה"מ המשיך לעודד בחזקה. ניתן היה גם להבחין איך שבמלים מלך המשיח מרים כ"ק אד"ש מה"מ את ראשו הק' אל על ומורידו בחזקה ומפעם לפעם אף ממלמל בשפתותיו. לסיום סימן בידו הק'

לסגירת הוילון, והמשיך לעודד בראשו הק'. חדי העין יאמרו, שכ"ק אד"ש מה"מ הי' מאוד אויפגעלייגט, והיתה זו קבלת פנים מיוחדת לשלוחים שהגיעו זה עתה. הגילוי נמשך כשתי דקות והשעה היתה 1:30.

יום חמישי כ"ג מר-חשון

מעריב

בשעה 5:15 נודע ע"ד תפילת מעריב, ולאחר כמה דקות (5:20) נכנס כ"ק אד"ש מה"מ אל החדר המיוחד. בסיום התפלה נשאל כ"ק אד"ש מה"מ בדבר ה'לראות ולהיראות' והשיב בחיוב, ומיד יצא אל המרפסת. הקהל ניגן "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד", ועם פתיחת הוילון הביט כ"ק אד"ש מה"מ לעבר

הילדים שעמדו למטה משמאלו. לאחר משך זמן מסויים, בהגיע הקהל לקטע "לעולם ועד", החל לעודד בתנועות חזקות יותר, מצד לצד, בפרט כשאחזו בקטע המתנגן ללא מילים. כשאחזו במלים יחי וכו', עודד ביתר חוזק בתנועות של קדימה ואחורה, למעלה ולמטה, והקהל רקד על מקומו בדביקות עצומה. לסיום סימן בידו הק' פעמיים בתמיהה ולסגירת הוילון, וסגרוהו. מחזה זה נמשך כשניים ושלוש רבעי הדקה והשעה היתה 5:32.

התנועות העזות שבניגון זה השאירו רושם על ציבור השלוחים ומפי כמה מהם, שלראשונה רואים את תנועות האלו, שמענו התבטאויות והתרגשויות מיוחדות. חלק מהם אף הי' בטוח שהנה הנה הרבי שליט"א מתגלה ויורד אל הקהל, בפרט לאחר צער העיבור של תשעת החודשים שעברו מאז המאורע.

כינוס השלוחים העולמי

לקראת פתיחת כינוס השלוחים העולמי ה'תשנ"ג, הגיעו היום עוד מאות מאות שלוחים מכל רחבי תבל, להסתופף בצילא דמהימנותא ולהתבשם בימים מיוחדים אלו מאוירת בית משיח.

הנושא העיקרי שהיווה גם הבריה התיכון של הכינוס - שהשתרע על פני ארבעה

ימים - היה: "קבלת פני משיח צדקנו", שכ"ק אד"ש מה"מ הודיע והורה לחייליו השלוחים, שכל מה שנשאר עתה זה הענין של "לקבל פני משיח צדקנו", כשכל שאר הפעולות צריכות להיות חדורות בנקודה זו.

מעמד מיוחד הי' לראות איך השלוחים שהגיעו מערי השדה ומכל קצוי תבל פוגשים את חבריהם ואחיהם שלא ראו זה כשנה, ואיש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק. ניתן הי' גם לראות חברי כיתה שנשלחו בשליחות כ"ק אד"ש מה"מ לערים סמוכות זו לזו, וכדי להיפגש ביניהם הוצרכו לנסוע לרבי... וכבר אמר א' מהם "החבר הכי טוב שלי גר דלת לידי..."

הנהלת הכינוס קיימה בג'ואיש סנטר' הרשמה במשך כל שעות היום, ושלוחי המלך מכל ארבע כנפות תבל התפקדו.

יום שישי כ"ד מרחשון

מחוץ ל-770 ועל כתלי 'אהלי-תורה' נתלו היום שלטים ענקיים הזועקים בקול ענות גבורה: "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד".

קצת לפני השעה שלוש הגיעה הידיעה שכ"ק אד"ש מה"מ עומד לצאת לתפילת מנחה. ידיעה זו היתה להפתעת ולשמחת הכל, שכן זוהי הפעם הראשונה שכ"ק אד"ש מה"מ יוצא למנחת ערש"ק בשעה כה מוקדמת. כולם עזבו את הכנותיהם לשבת ופתחו בריצה סוערת לכיוון בית משיח - שהתמלא בתוך דקות ספורות בשלוחים מכאן, תושבי השכונה משם ומהעבר השלישי בחורים שנחתו היישר מהמבצעים.

בשעה 3:06 נכנס כ"ק אד"ש מה"מ אל החדר המיוחד והתריסים הורמו. הש"צ התחיל ב"אשרי", אך כ"ק אד"ש מה"מ סימן בידו הק' לסגירת התריס (עוד לא נגמרה אמירת ה"הודו", ה"פתח אליהו" וה"ידבר"). כעבור כארבע דקות נפתח התריס והריל"ג סימן להתחיל בתפילה.

בסיום התפילה יצא כ"ק אד"ש מה"מ אל המרפסת והש"צ אחז בקדיש בתרא, הוילון כבר נפתח, ושוב ניתן הי' להבחין ב'אמנים' מפיו של משיח צדקנו. בסיום הקדיש החל הקהל את "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד" וכ"ק אד"ש מה"מ עודד קלות את השירה בתנועות ראשו הק', כעבור כחצי דקה החל לעודד חזק יותר ובתנועות של למעלה ולמטה, ופעם א' אף עודד קלות בידו הק' לעבר הקהל. המעמד נמשך כדקה, ובסיומה סימן בידו הק' לסגירת הוילון. השעה היתה 3:25.

לכבוד שבת-קודש הגיעו כבר כל ציבור השלוחים המשתתפים בכינוס. תצוין במיוחד הקבוצה הנכבדה שהגיעה היום מאה"ק, שרק בדרך של לכתחילה אריבער הספיקו להגיע קודם השבת.

יום שבת קודש כ"ה מר-חשון מברכים החודש כסלו

היום לא זכינו שכ"ק
אד"ש מה"מ יצא לתפילת
שחרית. לפני חזרת הש"צ
ולפני קריה"ת חיכו
מספר דקות, עד שנודע
שכ"ק אד"ש מה"מ לא
יצא לתפילה. בזמן זה
של ההמתנה זיכה הגבאי
הר"פ את א' התמימים
(שהפציר בו להמתין עוד
מעט) בפרס של חמישה

דפי גמרא בע"פ או לחילופין חמשה פרקי תניא כפי רצונו, והדבר היה לשיחת רבים.

הרה"ח ר' מיכאל שי' סלוין קרא בתורה, ולכהן כובד הרה"ח הרה"ת ר' יוסף יצחק
הכהן שי' גוטניק.

גם ב'הול' התקיימה קריאת התורה, שם קרא ר' מרדכי שי' שוסטערמן, ובה עלו
כל החתנים.

מאוחר יותר נודע, שעוד בשעות הבוקר המוקדמות התפלל כ"ק אד"ש מה"מ בחדרו
הק', קידש ואכל סעודת שבת.

לאחר הקריאה שב'הול' התקיים בזאל הקטן מנין למוסף, כשבסיומו נודע שכ"ק
אד"ש מה"מ יצא לתפילת מנחה. ב-1:10 לערך יצא כ"ק אד"ש מה"מ אל החדר המיוחד
הש"צ, הרב שלמה שי' קונין, ניגש לעמוד.

בסיום התפלה יצא כ"ק אד"ש מה"מ אל המרפסת, השעה היתה 1:30 וכולם ציינו
אותה בהפלאה מאחר ובתכנ"ל של כינוס השלוחים כתוב שב-1:30 תתקיים התוועדות
כ"ק אד"ש מה"מ כמידי שנה, ובדיוק באותה דקה יצא כ"ק אד"ש מה"מ אל המרפסת...

הקהל ניגן "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד" וכ"ק אד"ש מה"מ
הביט משך זמן לימינו ולכל הצדדים, והתרומם מעט מכסאו להסתכל על הקהל שעמד
ממול במשך זמן ארוך מהרגיל. רק אח"כ, כשאחזו בקטע המתנגן ללא מילים, החל
לעודד בראשו הק' לכל הצדדים חזק מאוד ובמהירות רבה, ובמלים "מלך המשיח"
היתה תנועה מיוחדת. לסיום עשה בידו הק' תנועת עידוד שהקפיצה את כל הקהל
וסימן בידו הק' לסגור את היולון. הגילוי נמשך כשלוש דקות והשעה היתה 1:33.

מאוחר יותר התקיימה בבית משיח התוועדות מיוחדת של החתנים וכמה מהשלוחים,

והרב דוד שי' רסקין חילק מהמשקה שהוציא כ"ק אד"ש מה"מ. במרכז ההתוועדות היה דו שיח בין הרב יואל שי' כהן והרב משה שי' ניו ממונטריאל, כשמסביבם עמדו עשרות מהתמימים.

לקראת זמן תפילת ערבית קיימו כרגיל את הסדר-ניגונים, כשלפתע הגיעה הידיעה המשמחת (לאחר שבשבוע שעבר לא זכינו שכ"ק אד"ש מה"מ יצא) שכ"ק אד"ש מה"מ יוצא לתפילת ערבית. השעה היתה 5:25, וב-5:30 כבר נכנס כ"ק אד"ש מה"מ אל החדר המיוחד. בסיום התפלה יצא כ"ק אד"ש מה"מ אל המרפסת, ועם פתיחת הוילון התחיל הרב יהודה שי' קעלער בהבדלה. כ"ק אד"ש מה"מ הסתכל עליו במשך כל הזמן וענה אחריו "ליהודים...", "בהוב"ש" ו"אמן". כשהתיישב לאמירת הברכה-אחרונה התרומם מעט כ"ק אד"ש מה"מ והסתכל עליו שנית. בסיום הברכה אחרונה החל הקהל לנגן "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד" וכ"ק אד"ש מה"מ עודד חזק מאוד בראשו הק', קדימה ואחורה, בתנועות חזקות ומהירות, וכעבור למע' משתי דקות סימן לסגור את הוילון. כ"ז נמשך למע' מארבע דקות והשעה היתה 5:44.

יום ראשון כ"ו מר-חשון

בשעות הבוקר נעמד כל הצבא האדיר של המלך - שלוחי כ"ק אד"ש מלך המשיח - בחזית בנין בית אגודת חסידי חב"ד, לתמונה המשפחתית השנתית. התמונה כללה את כל השלוחים לסוגיהם, החל מראשי המדינות וכלה בעיירות הקטנות הנידחות.

ב-11:30 לערך החל באהלי תורה ה"פרוגרם" המתוכנן של הכינוס. זמן רב הוא לא נמשך, וב-12:15 לערך נתקבלה הידיעה המשמחת בדבר תפילת מנחה. ה' זה מחזה מרהיב לראות את כל השלוחים רצים באיסטערן פארקוויי מאכן, את תלמידי הישיבות משם, את תושבי השכונה

באמצע ובתוך דקות התמלא 770 לגמרי. שולחנות וספסלים לא היו - היות ומכינים את בית משיח לקראת ה'באנקעט' הערב - וכעבור כ-10 דקות נכנס כ"ק אד"ש מה"מ אל החדר המיוחד.

בסיום התפלה יצא כ"ק אד"ש מה"מ אל המרפסת. הקהל ניגן "יחי אדוננו מורנו ורבינו

מלך המשיח לעולם ועד" וכ"ק אד"ש מה"מ
 עודד פ"א קלות בידו הק' וסקר מעט את
 הקהל. כן התרומם מעט מכסאו לראות את
 אלו שעמדו למטה ועודד קלות בראשו הק'.
 כעבור פחות ממחצית הדקה סימן בתנועת
 תמייה וסגירה פעמיים בידו הק' וסגרו את
 הוילון, ובעודם סוגרים, המשיך לעודד קלות
 בידו הק' פעמיים לעבר הקהל. השעה היתה
 12:43.

השלוחים נשאו לעמוד על מקומותיהם
 ולרקוד, אך הרב משה שי' קוטלרסקי הודיע
 שהפרוגרם ימשיך בתוך דקות ספורות.

כדי לאפשר את הכנת ביהכנ"ס ל'באנקעט'
 הערב, סגרוהו מיד לאחר התפילה. לבחורים

היתה זו סיבה לדאגה, "מה יקרה אם בעז"ה יצא כ"ק אד"ש מה"מ לתפילת ערבית,
 האיך נזכה להתפלל איתו את התפילה". את התשובה לכך קיבלו בהמשך.

בהתקרב זמן תפילת ערבית נעמדו מחוץ ל-770 מאות שלוחים ותמימים, וב-5:05
 נתקבלה הידיעה שז"ע התפלל כ"ק אד"ש מה"מ בחדרו הק' את תפילת ערבית כשבג"ע
 התחתון התקיים מנין מצומצם של חברי המזכירות ובניהם וכו'.

בשעה 7:00 לערך נכנסו כל מאות השלוחים לביהכנ"ס כשכל א' נושא ע"ע תוית
 מיוחדת בה כתוב את שמו ושם עירו והתיישבו מסביב לשולחנות ערוכים בכל טוב. על
 בימת ההתוועדות הכינו את שולחנו וכסאו של כ"ק אד"ש מה"מ, כשלצידו הסטענדר
 של המנחה, ומאחוריו שולחנות בהם ישבו חשובי השלוחים והגבירים וכו'.

הרב חיים מרדכי איזיק שי' חודקוב - מזכירו האישי של כ"ק אד"ש מה"מ ויו"ר
 המרכז לעניני חינוך - שהיה מארחו של הכינוס ואמור הי' לדבר בפני השלוחים
 (כמנהגו מידי שנה בשנה), לא יכל להגיע מסיבות בריאותיות, והמנחה - הרב משה שי'
 קוטלרסקי - שלח לו בשם כולם ברכה לאריכות ימים ושנים טובות, ושמתוך בריאות
 נכונה ימשיך בעבודת הקודש.

ראשון הדוברים היה הרב פנחס שי' צימענד - שליחו של כ"ק אד"ש מה"מ לארקנסו
 - שפתח בדבר תורה.

אחריו הוזמן הרב דוד טובי' צייס, יו"ר ארגון ידידי ליובאוויטש ועוד ועוד,
 כשהמנחה לא שכח לציין שבואו של צייס לכינוס השלוחים הינו ע"פ הוראת כ"ק
 אד"ש מה"מ זה מכבר.

הרב צייס דיבר בחום על האהבה שיש לו לרבי שליט"א ושגם הוא שליחו של

הרבי. כן אמר דברי תודה ושבח לעבודה הגדולה של השלוחים הפועלים להפצת היהדות, וזכה ע"כ לתגובות אוהדות ולמחייאות כפיים נמרצות.

בהמשך דבריו דיבר גם על הזמן בו אנו נמצאים - סף הגאולה, וסיים בברכה חמה לכ"ק אד"ש מה"מ לרפואה קרובה ושלמה.

א' מהשלוחים - הרב צבי יהודה שי' פוגלמן - התכבד בקריאת פרק צ"א פסוק בפסוק, לרפואתו

והחלמתו הקרובה והשלמה של כ"ק אד"ש מה"מ, כשאחרי"ז ניגנו "אורך ימים".

עתה הגיע מועד הצגת השלוחים מכל רחבי תבל. מעמד זה ריגש במיוחד לראות איך שהמנחה מזכיר את כל המדינות בהן יש שליח של הרבי, והשלוחים מאותה מדינה מתרוממים.

השיא הי' בהגיעו למדינות חבר העמים והרפובליקות, כשבאופן ספונטני החל הקהל לנגן "ניעט ניעט ניקאווא". בהזכירו את שלוחי ארץ ישראל, החלו הישראלים לנגן "הרבי שליט"א" וכל השאר הריעו אחריהם. בהזכירו את צרפת החלו ב"האדרת והאמונה", כשהשיא הי' בהזכירו את ניו יורק - מקום המלך - וכולם קמו והחלו לשיר "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד". בסיימו להקריא את שמות המדינות הציג שנית את כל השלוחים כשהפעם באופן כללי בלי שמות וכו', כבנים לאבינו הק', וכולם החלו בריקוד סוער, איש על כתף רעהו, וכך ניגנו במשך שעה ארוכה "יחי אדוננו..." ו"אורך ימים". ההתרגשות היתה רבה וכולם הודו לה' על הזכות הגדולה, שזכו להיות מנויים בצבאו של המלך.

בהמשך הכריז א' מבני השלוחים ג"פ "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד" כשכל השלוחים אחריו.

שגריר רוסי' הלבנה (ועיר ליובאוויטש בכללה) בארה"ב הוזמן למיקרופון (עם מתרגם) ודיבר בחום רב ובירך את כ"ק אד"ש מה"מ באריכות ימים ובריאות טובה. בין דבריו הודה גם למטפלים בילדי צ'רנוביל, ודיבר דיבר על הספרים. בהתאם לכך פצח הרב שלמה שי' קונין בסיום דבריו, בניגון של "דידן נצח".

במשך הסעודה הוזמן הר' בערל שי' זלצמן לנגן מספר ניגונים.

עתה הוזמן האורח החשוב, יו"ר קרן הבנין של בית רבינו שבבבל - בית משיח, הנגיד החסידי הרה"ח הרה"ת ר' יוסף יצחק הכהן שי' גוטניק.

הר' גוטניק שי' נשא דברים בעניני דיומא, כשבתחילה הודה למנחה הר' משה קוטלרסקי. בהמשך דבריו עורר רבות בענין חובת ההשתתפות של כל אחד ואחד בבנינו של בית רבינו שבבבל, ולשם כך אף הקריא כמה קטעים והערות משיחת כ"ק אד"ש מה"מ בקונטרס "מקדש מעט זה בית רבינו שבבבל", שבקטעים אלו כתוב שבית רבינו שבבבל זהו בית-המקדש דעתה, ומכאן יעתק הוא לירושלים, ושוב הדגיש את הנקודה החשובה, ש"כל אחד חייב לקחת חלק בבנינו".

הרב חיים ז. שי' בומזער - ראש-ישיבת יצחק-אלחנן בברוקלין - נשא דברי תורה וברך את כ"ק אד"ש מה"מ בבריאות קרובה ושלומה.

בסיום דבריו הקריא והסביר את ההלכה הידועה שבסוף הלכות מלך המשיח: "ואם יעמוד מלך מבית דוד... ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה... הרי זה בחזקת משיח...". ועל-כך אני אומר לחברי המתנגדים: "מצאו לי בבקשה מנהיג ישראל נוסף שקויימו בו כל הסעיפים האמורים". דבריו אלו נקטעו במחיאות כפיים סוערות ובניגון "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד". בסיום דבריו נערכה הפסקה קלה לסעודה.

השעון הראה על 10:30 וההשערות בדבר יציאת כ"ק אד"ש מה"מ אל קהל השלוחים החלו לצבור תאוצה. הוסיפו לכך השמועות שסיפרו ש"המזכיר הרב גרונר חזר זה עתה מביתו והמזכיר הרב קרינסקי עלה אל חדרו של הרבי שליט"א". הדבר הספיק לאלו מהתמימים שהשכילו להישרד באולם, והם נעמדו במקומותינו הקבועים, הכן לקראת צאתו של המלך. הקהל ניגן את המארש של ר"ח כסלו, ובתוך כשמונה דקות הגיעה הידיעה המשמחת: "כ"ק אד"ש מה"מ יוצא אל ה'בנקעט". ההסתערות היתה מושלמת ובתוך שניות הוזנקו כולם קדימה, והשוהים בחוץ פרצו פנימה. צלחות נפלו, שולחנות עפו, כסאות נשברו וכולם נעמדו הכן לקראת בואו המיוחל של המלך. עדיין לא ידוע מה צפוי, אך דבר אחד ברור: המשלח יוצא אל השלוחים.

כעבור כארבע דקות (10:42) יצא כ"ק אד"ש מה"מ היישר אל המרפסת. מאחור נראו שלושת חברי המזכירות, דוד צ"ייס ור' ש"ב שי' גאנזבורג, ובאופן אוטומטי החליף הקהל את הניגון ל"יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד". הקהל שר בהתלהבות עצומה ובהתרגשות

מיוחדת וכ"ק אד"ש מה"מ הי' נראה מאוד מלכות'דיק. הוא סקר את קהל השלוחים "כבקרת רועה עדרו" ועודד את השירה בתנועות ראשו הק'. כו"כ פעמים התרומם מעט מכסאו והסתכל לעבר אלו שעמדו למטה ועודד לעברם בראשו הק'.

כן הביט במשך זמן לימינו לעבר בימת ההתוועדות והכינוס, ואחדים אף הבחינו שהסתכל לעברו של ר' שלמה שי' קונין והניד לו בראשו הק'. כמ"פ סידר וחזיק בידו הק' את הגארטל תוך כדי שמגביר את העידודים. השלוחים שהיו נרגשים מאוד, החלו לשרוק והשמחה היתה עצומה כבהקפות. במשך כה"ז עודד כ"ק אד"ש מה"מ בתנועות ראשו הק' לכאן ולכאן, וכעבור כארבע דקות החל לעודד בחזקה יותר ובמהירות יותר לכל הצדדים, ימין ושמאל, קדימה ואחורה והשירה הרקיעה שחקים. עידוד זה נמשך במיוחד בדקה האחרונה, כשבמשך על הזמן ממשיך לסקור את קהל השלוחים. המעמד נמשך כשש דקות ובסיומו סימן בראשו הק' לסגור את הוילון. השעה היתה 10:48.

בעת סגירת הוילון פנה מר צ"ייס אל כ"ק אד"ש מה"מ ואמר לו בשפת המדינה I Love You Rebbe [=אני אוהבך רבי] ובידו סימן שמוסר נשיקה, וכ"ק אד"ש מה"מ חייך אליו והרים את ידו הק' לשלום, ומרוב התרגשות יצא מר צ"ייס עם דמעות בעיניים.

השלוחים המשיכו לרקוד על מקומותיהם ריבוי זמן עד שהמנחה אולץ לקטוע את השירה כדי לאפשר את סיום הכינוס - ע"פ התכנית שהכניסו לכ"ק אד"ש מה"מ. מיד הוא הכריז "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד", לא לפני שהודיע שעם הכרזה זו צריכים לצאת לעולם באופן המתקבל.

הר' נפתלי הכהן שי' רוט ניצל את ההפסקה הקלה וברך את כ"ק אד"ש מה"מ בברכת כהנים ו-770 רעם ב"אמן".

מאוחר יותר נודעו פרטי המעשה. משך זמן לפני צאתו של כ"ק אד"ש מה"מ, שאלוהו אודות האפשרות לכך והשיב בשלילה, אך כעבור כעשר דקות סימן בידו הק' סימון מסויים, ולמזכיר ששאל האם ברצונו לצאת אל השלוחים, השיב בחיוב ומיד יצא אל המרפסת.

לסיום הוזמן הרה"ח ר' פנחס הכהן שי' פלדמן - ראש ישיבה גדולה דסידניאוסטרלי' - שבמשך שעה ארוכה נשא נאום ארוך ומרתק שכל כולו התמקד בענין השטרעם שצריכים לעשות בענין קבלת פני משיח צדקנו.

בסיום חלקה הרשמי של ה'בנקעט' התיישבו השלוחים בקבוצות קבוצות להתוועדיות חסידיות עד לשעות הלילה המאוחרות.

רבים ניצלו את ההזדמנות ונעמדו בתור ארוך ליד מקומו של הנגיד החסידי רודף הצדקה וחסד, הרה"ח הרה"ת ר' יוסף יצחק הכהן שי' גוטניק, שהוזיל מכיסו לכל בית חב"ד \$1000 ויותר - כ"א לפום שיעורא דיליה. תהא משכורתו שלימה מן השמים.

קבלת פני משיח צדקנו

היום מלאו תשעה חדשים לאותו יום מר ונמהר, ז"ך אד"ר, אך הוא ייחרט אצל שלוחי כ"ק אד"ש מה"מ ואצל אנ"ש בכלל כתפנית וכהתחלה חדשה ומיוחדת, לאחר שכ"ק אד"ש מה"מ קיבל את שלוחיו הפזורים ברחבי תבל - שבאו לכינוס השנתי שלהם - למעין יחידות, כדלהלן:

בעוד השלוחים והקהל ממשיכים בריקוד נלהב לאחר הגילוי הנוסף לו זכינו, הגיעה ההפתעה האמיתית. זמן קצר לאחר שכ"ק אד"ש מה"מ עזב את המרפסת, פתח המזכיר הרי"ק את הוילון, ובהתרגשות בישר לקהל - שעדיין היה באמצע הריקודים הנלהבים - ש"בתוך דקות יזכו השלוחים לעבור על פני כ"ק אד"ש מה"מ".

ההפתעה היתה מוחלטת ואיתה גם ההתרגשות הגדולה. איש לא ידע מאיפה יתחיל התור וכיצד הוא יתנהל, איך יעברו ואיפה ישב מה"מ. המזכיר שהי' מרוגש לא פחות, הודיע, ש"תוך דקות ספורות יתבהר המצב וכולם ידעו את הסדר". ואכן, לא עברה דקה וכבר הגיעה ההודעה ש"הכניסה תהיה מהפתח בו יוצא כ"ק אד"ש לאוהל ולמקוה".

מי בדיוק יכול לעבור ובמה נמדד מי הוא שליח, לא ידוע. האם כל מי שנמצא בספר השלוחים יכול לעבור, או שצריך תנאים אחרים. לא היו הודעות ברורות בקשר לכך ורבים מבני השלוחים עברו. היו גם כאלו שתמונתם המונצחת בספר השלוחים הספיקה עבורם להקרא שליח. מה שבטוח הוא שהתור תפס אורך ויותר מאלף שלוחים כ"י נעמדו בו ברמת ובשמחה. רבים רצו לבתיהם להלביש סירטוקים, וחלקם אף הלך

להזעיק את בני משפחתם.

כ"ק אד"ש מה"מ ישב בפתח חדרו הק' כשכל גופו בחלל החדר ולפניו שולחן עם מפה לבנה. ידיו היו שעונות על משענת הכסא ועל גופו הק', כשידו השמאלית על כף ידו הימנית.

השלוחים חלפו במהירות ללא כל שהיות מיותרות, ו"כבקרת רועה עדרו" הסתכל כ"ק אד"ש מה"מ ובחן את כל אחד ואחד. כ"ק אד"ש מה"מ הי' במאור פנים מיוחד, ומפעם לפעם, כשהי' הפסק

קל בין אחד לשני, הי' ממשיך להביט על האחרון שעבר. במיוחד יצויין בנו של הרב יוחנן שי' גורארי', שגם אחרי שעבר, סיבב כ"ק אד"ש מה"מ את ראשו הק' והמשיך להביט עליו. להרבה הנהן קלות בראשו הק', ולאילו (והיו הרבה כאלו) מהשלוחים שאמרו "יחי המלך המשיח" או "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד" הרים כ"ק אד"ש מה"מ את ראשו הק' והורידו בתנועת עידוד מיוחדת. על שפתותיו הקדושות ניכר היה שנעות מידי פעם, ואחרים יאמרו שכ"ק אד"ש מה"מ ענה אמן אחר אלו שאמרו יחי וכו'. כשעברו נשות השלוחים עם טפם, חייך אליהם כ"ק אד"ש מה"מ כפי שהי' נוהג בחלוקות הדולרים, אם כי (לדאבוננו) זה עדיין לא היה א ברייטע שמיכל [=החיוך הרחב] שאנו מכירים.

ראשוני היוצאים מהקודש החלו בריקוד ספונטני של "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד", כשכולם הצטרפו אליהם. א' אף הספיק לארגן בקבוק משקה וכולם אמרו לחיים.

הרב משה שי' קוטלרסקי יצא בהתרגשות מיוחדת, לאחר שתוכניתם הוגשמה ויצאה לאור, והודיע לכל השלוחים שזכות זו שזכו, באה כדי שיוכלו למלא את חובתם ולחזור אל הכינוס להמשך התכנית.

בין העוברים היה גם הרב לייבל שי' זייאנץ שהניח על השולחן ג' תניא'ס חדשים שהדפיס. כל אלו שיצאו היו מרוגשים עד עמקי נפשם, ולרבים מהם אף זלגו דמעות, וכפי ששמענו התבטאות של א' מהם ש"אין תפקידי להעביר הרגשים, אך מי פילל ומי מילל שתשעה חודשים לאחר המאורע המבהיל, זכינו לגילוי גדול זה".

וכאן חייבים לציין את הרגשת כולם, שבשו"א הדבר לא מספק את אף אחד מאיתנו. **אנו רוצים רפו"ש נאו.**

במשך החלוקה, כשמידי פעם היו הפסקות קלות, הסתובב כ"ק אד"ש מה"מ אל הריל"ג תוך כדי שמסמן בידו הק' לתמיהה ולשאלה האם יש עוד. הריל"ג ענה שעדיין לא סיימו ויש עוד שלוחים שעדיין לא עברו.

עכ"ז נשאר עוד שלוחים רבים שפיספסו בדקה את ה'יחידות' המיוחדת, והרגשתם היתה כשל תשעה באב.

באותה עת עמדו מאות בחורים, שלוחים ואנ"ש בכלל על השדרה ממול 770 וההרגשה הכללית היתה: "חדש ימינו כקדם".

כעבור כ-15 דק', כשאחרון השלוחים עבר, אמר הריל"ג לכ"ק אד"ש מה"מ שכולם עברו, וכ"ק אד"ש מה"מ נכנס לחדרו הק' והדלת נסגרה. השעה היתה 3:40.

את המעמד הנציחו הרב ש"ב שי' גולדשטיין בווידיאו, והרב ח"ב שי' הברשטאם אף צילם תמונות, כשביניהן תמונות ראשונות משנה זו בהם נראו כ"ק אד"ש מה"מ מחייך.

מאוחר יותר נודע, שבסיום תפילת המנחה, לאחר שנסגר הוילון, שאלו את כ"ק אד"ש מה"מ אודות האפשרות שכל השלוחים יעברו לידו והשיב בחיוב, ומיד התבצע הדבר לפועל.

מכתב מיוחד שנכתב ע"י אחד מהשלוחים מארה"ק עבור משפחתו ע"מ להחיותם ולשתף אותם במאורעות "כינוס השלוחים תשנ"ג" | פרסום ראשון

בס"ד | מוצש"ק פרשת "חיי שרה" תהא שנת נפלאות גדולות

שלום וברכה!

לפני זמן קצר חזרתי מהמלווה מלכה של השלוחים והתבשרנו ע"י הריל"ק שיחי שיש שיפור גדול אצל הרבי בנוגע לדיבור וה' יעזור שרפואתו השלימה של כ"ק אד"ש תיחיה בקרוב ממש.

כ"ז היה הקדמה וב"ה בבשורה טובה, האמת היא שרציתי להתחיל עם מילתא דבדיחותא אך כאמור שיש בשו"ט לא מעכבים זאת עם אף בשורה, עכ"פ המילתא דבדיחותא בטח ידוע לך שאחיק. . יצא ביום ששי לכיוון 770, ולהוי ידוע שהם הגיעו לכאן ממש בנס, וזה הסיפור, בשדה תעופה אמר להם, נציג החברה בה הם טסו, שיתכן ויצטרכו לנחות נחיתה ביניים במונטריאול, ואז אין להם סיכוי להגיע לשבת. לאחר

הודעה זו היו כמובן כמה שירדו מהטיסה, אך אח שלך ועוד כמה חבר'ה ובראשם שימקע לאזרוב החליטו להשאר בטיסה ו... ה' יעזור. בדרך הודיע הטייס שיהיו רוחות נגדיות חזקות כנראה שיצטרכו לנחות למלאות דלק.

לאחר כמה דקות שמעו כל יושבי המטוס את הקברניט בהודעה דרמטית: בא אלי רב אחד והבטיח לי 15 שנה של בריאות והמשך תפקודי כטייס, ולכן שיניתי את דעתי ואנחנו נטוס בטיסה ישירה. ע"כ דברי הקברניט, כמובן שמי שעמד מאחורי התעלול הזה היה כמובן הרב לאזרוב שהבטיח לטייס אריכות ימים, לאחר מכן כאשר הם יצאו מהמטוס בירך שימקע את הדיילות לאחר שהתנהגו יפה, כ"א ב-7-8 שנות חיים טובים ומאושרים, הם עקפו את כל התור הארוך ולאחר זמן קצר היו בחוץ בנסיעה לכיוון 770.

ועכשיו לענין ובקיצור כי די מאוחר (סליחה גם על הכתיבה הפראית, פשוט אין שולחן אחד נורמלי פה כדי לכתוב מכתבים) כמו שסיפרתי בשיחתנו, לראות את הרבי בפעם הראשונה, זה פשוט להכנס להלם, וכמובן שלא הייתי היחידי, ולאחר שהרבי יצא פשוט התנגשנו אחד בשני מרוב בלבול, זה היה פשוט מהמם!!

אני מתאר לעצמי שהרבה מחשבות התרוצצו לכל אחד בראש, וכל אחד עם ההרגשים שלו, ואני מעלה מקצת הדברים שהרהרתי בהם בשעת מעשה ולאחר מכן. מצד אחד כמובן שמחה גדולה לראות פני המלך שהיה נכסה מאיתנו כל כך כל כך הרבה זמן, אך גם לאחר מכן עדיין ההרגשה שהרבי מסוגר ונמצא למעלה מאיתנו בהרבה! פשוט נמצא בעולם אחר ופועל כנראה את כל מה שצריך לפעול.

כמובן שכל פעם שסוגרים את הוילון הרי זה גילוי מחודש, ויש לשמוח מגילויים אלה, אך הרגשה שהעיקר חסר מן הספר. הרי כבר נאמר דבר מלך שלטון, יש הרגשה שנשארנו קצת בודדים, כמובן כדי לסיים את שליחותנו בעולם, הרבה יוצאים כמובן בשמחה לאור שראינו את פני הרבי, אך במחשבה קצת יותר עמוקה מתחילים להרגיש את גדולת השליחות ואת הזמן בו אנו נמצאים, וזה לא זמן פשוט.

עד כאן ההרגשים ומכאן והלאה דיווח על הנעשה וכל מה שעברנו עד עתה.

ביום שישי התחילו הדיונים, ולנו דוברי "איברו" היתה סדנה בענין משיח בחינוך ילדים, הרבה נושאים הועלו וביניהם: החיים בגאולה, והעברת המסר לילדים ואין כאן המקום להאריך, אך דוגמא שהועלתה שאותו כבר ניתן לקיים בביתנו: צריך שיהיה לכל אחד מהילדים קופסא עם בגדים חדשים שנמצאים במקום גלוי, שכולם ידעו שאלה הבגדים שילבשו מיד כשמשיח יבוא.

ליל שבת, סעדו השלוחים יחדיו, והיה קצת שמח. זה ידוע שיש כמה מזקני השלוחים ובניהם גם דוד שלך. . כי הוא אנטיפט גדול שחושבים... עכ"פ אחד מהם

דיבר דברים כאלו ואחרים, שאנו לא הבנו כל כך טוב את דברי הרבי... וכמובן שהיו שם פרץ תגובות נזעמות.

התפללנו שחרית לבד לצערנו, ו-12:30 הרבי ירד לתפילת מנחה ולאחמ"כ זכינו לראותו, כן היה בתפילת ליל שבת. שרנו את הניגון הידוע - "יחי אדוננו" והרבי מגיב בדרך כלל בראשו הקדוש, באופן כללי הרבי נראה מאד טוב, וכן יוסיף וכן ירבה ה' להחלמתו המהירה בשלימות.

קידוש עשינו ב-770, וחיכינו בקוצר רוח שהרבי יצא אבל...

ולתפילת מעריב הרבי יצא בשנית וזכינו לראותו במשך זמן, לאחר מכן עשו הבדלה בפני הרבי. ב-7:30 הלכנו למלווה מלכה, אוירה חמה, ובלעה"ר מאות שלוחים כן ירבו ממש נחנקו מחוסר אויר על אף שהדליקו את המזגנים, ר' יואל חזר על מספר שיחות של הרבי שליט"א המדברות אודות עבודתינו בזמן הזה, וממש עודד את רוחנו, בין הנואמים היה כאמור הרי"ק שמסר את הבשו"ט, וכן דיבר בחריפות על המקרה שהיה אתמול שח"ו אסור שיחזור ושכולם צריכים להיות באחדות. לאחמ"כ חילק משקה שהרבי שלח לכינוס, לאחר שחזר לפני הרבי על הבקשה של השלוחים שהרבי יהיה בריא, והרבי ענה אמן.

זהו בקצירת האומר ממש והיה עוד אפשר למלאות דפים על גבי דפים מכל מה שהתרחש ועוד חזון למועד, מחר בע"ה יתקיים הבנקעט (סעודה חגיגית) ב-770 למטה, שמעתי שיש מחשבה להזמין את הרבי שליט"א.

בגשמיות ב"ה הסתדרתי על הצד הטוב ביותר, ולצערי בכורח הנסיבות נשבר כאן כל הכללים עליהם היינו חיים באה"ק.

מוקדש
לכ"ק אדוננו מורנו ורבינו
מלך המשיח שליט"א
מהרה יגלה אכי"ר

לע"נ
הרה"ח הרה"ת ר' צבי הירש
בן הרה"ח ר' בן ציון
נלב"ע ז"כ אלול תש"מ

ומרת רבקה
בת הרה"ח ר' צבי
נלב"ע כ"ט תמוז תשס"ב
שפריצר

לזכות
הת' לוי יצחק בן בת ציון שיח'
ציקוושלוילי
לרגל יום הבר מצוה כ"ב חשוון

לזכות
שלום מרדכי הלוי בן רבקה שיח'
ליציאה מן המיצר אל המרחב
תיכף ומיד ממש

לע"נ
חיה קלארא בת משה דובער
שגלוב